

GŁOS ROBOTNICZY

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III

ŁÓDŹ, SOBOTA 8 LISTOPADA 1947 ROKU

NR. 307 (882)

Witajcie, przodownicy pracy!

Współzawodnictwo pracy zrodzić się mogło tylko w warunkach NOWEGO USTROJU SPOŁECZNEGO, w warunkach kiedy klasa robotnicza stała się współgospodarzem Kraju, a zakłady pracy przeszły na własność narodu.
(Z przekrójnika łow. Wiesława na naradzie przodujących górników).

Ruch współzawodnictwa pracy powstał samorzutnie. Powstał w warunkach demokracji ludowej, w warunkach unarodowionego przemysłu.

Narodził się ten ruch przodowników z głębi boksowej klasy robotniczej o szybką, planową odbudowę kraju, o lepszy byt całego narodu — i stał się wyrazem nowego stosunku robotnika — współgospodarza kraju do pracy, której plony stają się własnością ogółu. Jeszcze kilka miesięcy temu sceptycy kiwali pogardliwie głowami. Byli tacy, co nie wierzyli w możliwości rozwoju tego ruchu. Byli też i tacy — slugusy reakcji i kapitału — co świadomie i celowo usiłowali zatrzymać falę entuzjazmu pracy, działając przy pomocy całego arsenału broni, a przede wszystkim przy pomocy zatrutej jadem plotki. Dziś ruch współzawodnictwa, ruch wielo warsztatowców przestał być przedmiotem dyskusji. Stał się niezaprzeczalnym faktem.

Plotki reakcyjne giną, zabija je prawda. Przekonali się robotnicy, że ruch współzawodnictwa buduje szczęśliwą przyszłość narodu i już dziś przynosi realne korzyści przodującym robotnikom.

Przekonali się robotnicy, że wykonanie normy z nadwyżką pociąga za sobą nie podwyższenie normy, a podwyższenie płacy.

Przekonali się robotnicy, że można przejść na obsługę wielu warsztatów i że przejście na obsługę większej liczby krosien, czy wrzecion przynosi wyższą płacę.

Rozmach ruchu współzawodnictwa przekreśla ostatnie nadzieje reakcji — nadzieje na wstrzymanie tempa odbudowy kraju.

Inicjatorami i organizatorami współzawodnictwa są robotnicy — peperowcy i pepowcy. Jak wszędzie, jak na każdym odcinku frontu odbudowy — tak i w tej dziedzinie jednemu działaniu partii robotniczych jest gwarancją sukcesów. Z drugiej strony dzięki współzawodnictwu pracy, krzepnie jednolity front — serdeczne węzły przyjaźni zadziergnięte w trakcie wspólnej walki o plan — mają trwałość niezniszczalną. Obecnie ruch współzawodnictwa wykracza w nową fazę. Po pierwsze staje się coraz bardziej ruchem masowym, ruchem ogarniającym całą niemal klasę robotniczą. Po drugie, nie przestając być dobrowolnym i nienarzuconym i nieskrepowanym — zostaje ujęty w ramy organizacyjne. Działająca pierwsza narada twórczyni — przodowników pracy jest tego dowodem.

Na naradzie zjechali się delegaci włóknarzy z całej Polski. Przyjechali ci, którzy są przodownikami w pełnym znaczeniu tego słowa — przodownikami w pracy, przodownikami klasy robotniczej i całego narodu, któremu pokazują wiodącą przez trudny drogę do dobrobytu.

Przyjechali po to, by podzielić się wzajemnie doświadczeniami, by wypracować nowe formy swojego ruchu, by powiedzieć o osiągnięciach i by wespół z kierownikami przemysłu naradzić się nad przyczynami istniejących braków i niedociągnięć w pracy i znaleźć możliwości ich rozwiązania.

To oni — bohaterowie pracy dziś mają głos. Wysłuchają ich z całą uwagą nie tylko

Walki w Grecji

PARYŻ PAP. Rozgłoszenia greckiej armii demokratycznej donosi, że w dniu 6 listopada doszło do szeregu walk w rejonach Macedonii, Tessalii, Peloponezu i środkowej Grecji.

O zaciekleści walk świadczy fakt, że niektóre z nich trwały przez 15 godzin. Nieprzyjacieli stracił 75 zabitych i 108 rannych.

Wizyty niemieckie w USA

BERLIN PAP. — Dnia 7 października udało się samolotem amerykańskim 5-ciu przedstawicielom niemieckich kół handlowych z pierwszą od czasu wojny wizytą do Stanów Zjednoczonych.

kierownicy przemysłu, ale i przedstawiciele partii politycznych, Związków Zawodowych, organizacji młodzieżowych i inteligencji pracującej całego społeczeństwa. Pomoc i opieka nad przodującymi robotnikami jest dziś bowiem naczelnym obowiązkiem.

Chlubimy się przodownikami pracy. Partia nasza chlubi się tym, że w ich szeregach jest wielu peperowców i wymaga od swoich

członków, by masowo brali udział w ruchu współzawodnictwa.

Witając serdecznie naradę przodowników — wielo warsztatowców, życzymy im owocnych obrad. Życzymy im, by narada ta była nowym poważnym krokiem naprzód na drodze do realizacji planu trzyletniego, na drodze do odbudowy kraju.

Irena Tarłowska

Lud Paryża do Stalina

PARYŻ PAP. — Z okazji 30-letniej rocznicy rewolucji listopadowej Francuska Partia Komunistyczna urządziła w Paryżu wiec, który zgromadził olbrzymie tłumy mieszkańców stolicy. Uczestnicy wiecu wysłali do generalissimusa Stalina depeszę następującej treści:

„Ludność Paryża wierna wspaniałym tradycjom komuny paryskiej przesyła pozdrowienia narodom Związku Radzieckiego, które pod Pa-

na wybitnym kierownictwem odegrały dominującą rolę w zwycięstwie nad hitleryzmem, co pozwoliło Francji wyzwolić się z pod prymocji narodowych socjalistów”.

Depesza wyraża najgłębszy hołd Związkowi Radzieckiemu, który jest heroldem demokratycznego, trwałego pokoju, o jaki walczą narody całego świata. Telegram podkreśla nierozzerwalną przyjaźń pomiędzy narodami Francji i Związku Radzieckiego.

Zboże z Jugosławii dla Polski

Podpisanie dodatkowego układu handlowego w Belgradzie

BELGRAD (PAP) Pertraktacje handlowe, prowadzone przez polską delegację, na czele której stoi ambasador R. P. w Belgradzie Karol Wende oraz przez przedstawicieli rządu jugosłowiańskiego zakończyły się pomyślnie.

W rezultacie rozmów, które się odbyły w atmosferze serdecznej przyjaźni podpisano dnia 7 listopada dodatkowy

układ o wymianie towarowej oraz umowę płatniczą pomiędzy Rzeczypospolitą Polską a Federacyjną Republiką Ludową Jugosławii.

Na mocy tego układu Jugosławia dostarczy Polsce pewną ilość zboża. W imieniu Polski układ podpisał ambasador Wende a w imieniu Jugosławii — minister handlu zagranicznego Popowicz.

Potężna defilada w Moskwie

w XXX-tą rocznicę Wielkiej Rewolucji Listopadowej

MOSKWA PAP. Uroczystości jubileuszowe w Moskwie rozpoczęły się w czwartek wieczorem od akademii w Teatrze Wielkim, na której przemawiał minister Mołotow. (Przemówienie podaliśmy w dzisiejszym numerze).

Cała Moskwa zalana była morzem światła. Sylwetki wież i murów kremlowskich, muzeum Lenina i muzeum historycznego, gmachu rady ministrów i ministerstw na placu Dzierżyńskiego, biblioteki Lenina, uniwersytetu moskiewskiego itp. obramowane milionami żarówek stanowiły girlandy świetlne fantastycznie rysujące się na tle nocnego nieba.

W piątek o 10 rano, mimo dżdżystej pogody jesiennej, na Placu Czerwonym odbyła się potężna defilada wojsk garnizonu mos-

kiewskiego oraz manifestacja ludności stolicy ZSRR.

Na trybunie mauzoleum Lenina rząd radziecki i komitet centralny WKP(b) reprezentowali: Mołotow, Woroszyłow, Beria, Mikołaj, Andrejew, Szernik, Malenkov, Wozniesienski. Reprezentowany był cały korpus dyplomatyczny w tym amb. RP. Naszkowski Obecnie też były liczne delegacje zagraniczne m.in. delegacja polska z w-marsz. Barcikowskim i min. Jedrychowskim na czele. Defiladę przyjmował minister sił zbrojnych ZSRR marszałek Bułganin, który odczytał rozkaz do wojsk.

Defilada, którą jak zwykle rozpoczęły kolumny oficerskie słuchaczy radzieckich akademii wojskowych imienia Frunze, Lenina, Stalina, Dzierżyńskiego, Żukowskiego oraz formacje

Przemówienie

Mołotowa

w XXX-tą rocznicę

Rewolucji Listopadowej

„Tajemnica bomby atomowej nie istnieje!”

Obrady zastępców Wielkiej Czwórki

w sprawie przygotowania traktatu pokojowego dla Niemiec

LONDYN PAP. Na pierwszym posiedzeniu zastępców ministrów spraw zagranicznych, którzy przystąpili do prac przygotowawczych do traktatu pokojowego dla Niemiec, delegat radziecki Smirnow przeciwstawił się wniesieniu na porządek dzienny obrad sprawy odszkodowań dla obywateli amerykańskich za ich majątek wywieziony z Niemiec.

Delegat radziecki wysunął argument, że Rada Ministrów Spraw Zagranicznych nie przekazała tej sprawy zastępcom. Rozstrzygnięcie tego zagadnienia odroczone. Na porządku dziennym pozostały dwie kwestie:

- 1) ustalenie procedury przy opracowaniu traktatu pokojowego dla Niemiec, oraz
- 2) ustalenie formy i kompetencji rządu

tymczasowego dla Niemiec.

Na pierwszym posiedzeniu zapadły następujące decyzje w sprawach proceduralnych:

- 1) przewodniczyć będą kolejno przedstawiciele 4 państw. Pierwszym przewodniczącym zostanie delegat brytyjski dalej radziecki, amerykański i francuski.
- 2) przedstawiciele prasy nie będą dopuszczeni na posiedzenia.
- 3) uzgodniono w zasadzie, że każdy zastępca ma prawo poruszyć dowolne zagadnienie. Czy zostanie ono poddane dyskusji zależeć będzie od zgody pozostałych delegatów.

Minister Bevin zwrócił się do swych kolegów w Radzie Ministrów Spraw Zagranicznych 4-ch mocarstw z propozycją aby zastępcy obradujący nad pro-

blemem niemieckim poza powierzonymi im już sprawami powzięli na bieżącej sesji decyzje w różnych zagadnieniach, które mają być przedmiotem dyskusji samych ministrów na rozpoczynającej się 25 listopada w Londynie konferencji.

Bevin zaproponował aby zastępcy, w razie niemożności osiągnięcia porozumienia przechodzili do następnego zagadnienia. Delegat francuski de Saint-Hardouin oświadczył, że posiada pełnomocnictwa pozwalające mu przyjąć te propozycje, natomiast delegaci amerykański i radziecki nie mieli takich instrukcji, wobec czego ostateczne decyzje na ten temat odroczone. Na wniosek generała Smirnowa, następne posiedzenie wyznaczono na sobotę.

Na marginesie

Mówiąc szczerze

Nazwisko p. Jamesa Byrnasa, b. sekretarza stanu USA, wrażliwość mocno w pamięć Polaków od chwili słynnej mowy sztućgarckiej, kiedy to p. Byrnas, obiecując swym niemieckim pupilom złote góry, zakwestionował zarazem nasze granice zachodnie.

Od tego czasu minęło kilkanaście miesięcy. P. Byrnas przestał być ministrem Stanów Zjednoczonych, jego miejsce zajął gen. Marshall, co zresztą nie przyniosło jakiegokolwiek zmiany w polityce zagranicznej USA. Ale p. Byrnas nie jest już osobistością oficjalną; obywatelski lukratywny stanowisko prezesa trustu filmowego, może — jako człowiek prywatny, wypowiadać opinie i poglądy, które dawniej wypadało mu owijać w bawełnę mglistych formułek dyplomatycznych.

I oto — jak ujawniono podczas dyskusji w Komisji politycznej ONZ — p. Byrnas zajął ostatnio wybitne miejsce w gronie amerykańskich mądrów. Okazuje się, iż b. sekretarz stanu wydał broszurę polityczną pt. „Mówiąc szczerze...”, w której całkiem jasno i niedwuznacznie podżega naród amerykański do wojny przeciwko ZSRR i demokratycznym krajom Europy. Podżega — w imię interesów monopolistów amerykańskich i reakcji światowej.

Jak widzimy na tym przykładzie, od popierania i wzmocnienia Niemiec do polityki awantur wojennych — droga niedaleka. Równie bliska, jak od kwestionowania polskich granic zachodnich do nienawiści względem krajów demokracji ludowej, które p. Byrnas chciałby zdławić i ujarzmić.

I nie ma w tym wszystkim, szczerze mówiąc, nic dziwnego. „Pomoc” dla Niemców wiąże się ściśle z wrogością wobec nowej demokracji europejskiej, która powstała na gruzach faszyzmu. W kalkulacjach amerykańskich imperialistów Niemcy właśnie mają być zandarem, strzegącym zachodnią Europę przed niebezpiecznymi dla kapitalu nowinkami ze wschodu. „Świat ideal”, ukazany w sztuce garckiej mowie p. Byrnasa, nabrął ostatecznego kształtu i wyrazu w tego broszurze politycznej. Cykl pojęciowy został zamknięty; na wątpliwości nie ma już miejsca. Jest natomiast miejsce na wniosek prosty i logiczny, że ludobójcze plany pp. Byrnasa muszą być za wszelką cenę — pokrzykowane. B. D.

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE SŁ. WEIGT poszukują:

INŻYNIERA — KONSTRUKTORA wykwalifikowanego z długoletnią praktyką, oraz KIEROWNIKA BIURA ZAKUPÓW z długoletnią praktyką w branży metalowej.

Kandydaci winni posiadać podanie wraz z życiorysem w 2-ch egzemplarzach.

Zgłoszenia: Wydział Personalny — Łódź, Senatorska 7-9 od godz. 7-15, 15.30. 10767

Dyrekcja Przemysłu Konfekcyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 175

zaangażuje: KORESPONDENTA ze znajomością księgowości — na miejscu, oraz do Gryfowa-Słaskiego k/Jeleniej Góry. WYKWALIFIKOWANE SZWACZKI Mieszkanie zapewnione.

Zgłoszenia: w Dyrekcji Przemysłu Konfekcyjnego w Wydziale Personalnym, Piotrkowska 175 — od godziny 10 rano.

Gratulacje z całego świata

dla narodu radzieckiego w wielką rocznicę rewolucji listopadowej

MOSKWA PAP. — Z okazji 30-letniej rocznicy rewolucji październikowej na ręce przewodniczącego prezydium Rady Najwyższej ZSRR Szwernika, wpłynęły depesze gratulacyjne od najwybitniejszych osobistości z całego świata.

USA

Prezydent Truman przesłał telegram, w którym pisze:

„Z okazji rocznicy ZSRR proszę przekazać narodowi radzieckiemu serdeczne gratulacje od narodu Stanów Zjednoczonych”.

Węgry

Prezydent Węgier Tildy przesłał depeszę, która brzmi:

„W dzień święta Związku Radzieckiego wszystkie miłujące wolność narody z wdzięcznością wspominają wysiłki bohaterskiego narodu radzieckiego i doznane przez niego ofiary, które przyniosły zwycięstwo i ideał ludzkości nad siłami faszystowskich ciemiężycieli.

Wśród narodów demokratycznych naród węgierski wyraża szczególną wdzięczność za wyzwolenie go od reżimu faszystowskiego i za bezustanną skuteczną pomoc w budowie nowego państwa węgierskiego”.

Jugosławia

Depesza premiera Jugosławii Tito — oświadcza:

„W dzień 30-lecia Wielkiej Rewolucji Listopadowej zechce pan Generalissimus Stalinie,

przyjąć w imieniu władz Federacyjnej Republiki Jugosławii i w własnym, najserdeczniejsze gratulacje i życzenia dalszego rozwoju i szczęścia narodu bratniego Związku Radzieckiego.

Bohaterstwo narodu radzieckiego w pracy dla odbudowy socjalistycznego państwa i bezprzykładne bohaterstwo bojowników armii radzieckiej w wielkiej wyzwolitej wojnie — stały się bodźcem dla naszych narodów do przełamania jak największych trudności oraz umocniły wiarę w niechybne zwycięstwo i u-zeczywistnienie lepszej i szczęśliwszej przyszłości. Wielka Rewolucja Listopadowa jest gwarancją zwycięstwa demokracji i pokoju w całym świecie”.

Anglia

Na ręce Generalissimusa Stalina wpłynęła depesza gratulacyjna premiera Attlesa, w której premier brytyjski przesyła narodowi radzieckiemu serdeczne życzenia i pozdrowienia

Bulgaria

Premier Dymitrow przesłał Generalissimusiowi Stalinowi depeszę, która stwierdza:

„Z okazji 30-letniej rocznicy rewolucji listopadowej przesyłamy Panu i rządowi oraz wielkiemu narodowi radzieckiemu najserdeczniejsze życzenia w imieniu narodu bułgarskiego i rządu frontu ocalałego.”

Naród bułgarski odczuwa dziś silniej niż kiedykolwiek, że losy jego są jak najtrwalej związane z losami wielkiego, bratniego Związku Radzieckiego. Bez ZSRR naród bułgarski znajdowałby się nadal pod uciskiem niemieckich imperialistów i bałkańskich faszystów. Bez Związku Radzieckiego nie byłoby wolności i niepodległości narodów południowo-wschodniej Europy”.

Dymisja Tatarescu

BUKARESZT PAP. — Gabinet rumuński zebrał się na nadzwyczajnym posiedzeniu dla przedyskutowania powziętej przez parlament uchwały w sprawie rezygnacji wicepremiera i ministra spraw zagranicznych Tatarescu oraz 6 ministrów z partii liberalnej. Rząd postanowił przyjąć rezygnację i polecił premierowi Groza uzupełnić wakuujące stanowiska.

PAŃSTWOWE ZJEDNOCZONE ZAKŁADY PRZEMYSŁU PASMANTERYJNEGO Łódź-Północ poszukują:

1 SIŁĘ WYKWALIFIKOWANĄ na arkusz rozliczeniowy Zgłaszać się do Wydz. Personalnego Łódź, ul. Srebrzyńska 42, tel. 203-56.

Ogłoszenie o przetargu

Państwowe Zakłady Przemysłu Bawelnianego Nr 7 w Łodzi przy ul. Kilińskiego 228 ogłaszają przetarg nieograniczony na SPRZEDAŻ JEDNEGO KONIA trzyletniego, lekkiego (klaczy).

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach z napisem — „Oferta na konia” — w Administracji PZPB Nr 7, Łódź ul. Kilińskiego 228 do dnia 10 bm. godzina 10-12, o której nastąpi otwarcie ofert.

Firma zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na cenę. 10768

Dyskusja nad przyszłością Palestyny na posiedzeniu komisji specjalnej ONZ

NÓWY JORK PAP. Na posiedzeniu komisji do spraw Palestyny delegat amerykański Johnson wystąpił z szeregiem kompromisowych zmian w stosunku do pierwotnego projektu USA. Zmiany sprowadzają się do następujących czterech punktów:

1) wybrana przez Generalne Zgromadzenie komisja, złożona z trzech osób, która miała w pierwotnej koncepcji „doradzać i pomagać” obu nowym państwom, w myśl nowego projektu, ma przeprowadzić nadzór nad wykonaniem całego planu.

2) komisja ta, która uprzednio miała podlegać wyłącznie Generalnemu Zgromadzeniu — ma według nowego projektu, być podporząd-

kowana instrukcjom Rady Bezpieczeństwa. 3) w szeregu spraw komisja mogłaby się również odwoływać do rady powierniczej ONZ.

4) termin zakończenia mandatu brytyjskiego w Palestynie zostałby uzgodniony przez Radę Bezpieczeństwa i Wielką Brytanię na zalecenie komisji ONZ z tym, że za ostateczny termin uważa się 1 lipca 1948 r.

Rzecznik USA oświadczył, iż propozycja konsultowania Rady Powierniczej powstała w wyniku przekonania że organ ten ma największe doświadczenie w sprawach niepodległości narodów, które dotychczas nie rzadziły się same.

Proces zdrajców słowackich

PRAGA PAP. — W toczącym się w Bratysławie procesie przeciwko b. premierowi „rządu słowackiego” Stefanowi Tiso oraz b. ministrom tego „rządu” prokurator wygłosił przemówienie oskarżycielskie.

Zażądał on kary dożywotniego więzienia dla głównego oskarżonego, który jest siostrzeńcem ks. Tiso, b. „prezydenta” Słowacji, powie-

szonego w tym roku w wyniku procesu o zdradę stanu. Stefan Tiso, został w 1945 roku wydany Czechosłowacji przez władze amerykańskie. Prokurator żądał ponadto kary śmierci dla Stefana Haasiga, b. ministra obrony zaś dla innych członków b. „rządu słowackiego” oskarżyciel domagał się kary więzienia.

HURTOWNIA CENTRALI TEKSTYLNEJ

Łódź, ul. Narutowicza Nr 45

prowadzi od dnia 3.XI. 47 r. dwutygodniową sprzedaż

SPECJALNYCH ARTYKUŁÓW WŁÓKIENNICZYCH

następujących branż: wełna, jedwabie, tkaniny lniane, pasmanterii, chodniki i dywany, wyroby konfekcyjne, wyroby dziewiarskie.

ZA POSREDNICTWEM SPÓŁDZIELCZOŚCI I PAŃSTWOWYCH ORGANIZACJI HANDLU WŁÓKIENNICZEGO

Sprzedaż po cenach obniżonych przeciętnie o 33 proc.

Na tych samych warunkach odbywać się będzie sprzedaż artykułów specjalnych od dnia 10.XI. 47 r. do 24.XI. 47 r. w Podhurtowniach Centrali Tekstylnej w okręgu Łodzi:

w Zduńskiej Woli Piłsudskiego 10, w Tomaszowie Maz. Limanowskiego 16-18, w Wieluniu Augustiańska 6, w Piotrkowie Starowarszawska 11-13, w Łowiczu Bieruta 9, w Radomsku Reymonta, w Kutnie Pl. 19 Stycznia 19, w Skierniewicach Rynek 24, w Końskich 3-go Maja 8. 10844

— Dziwny sposób doręczania instrukcji — nieco pogardliwie zauważył Petronescu — pan chyba nigdy nie nauczył się ostrożności, Popondopulos. Czyż można w podobny sposób przechowywać instrukcje, trzymając je w kieszeni marynarki?

— Niech pan rozwinię papierka, a wtedy się pan przekonają, że nikt, nawet „w domu” nie domyśli się, co tu jest właściwie skreślone — roześmiał się Grek. — Zanotowałem instrukcje naszym dawnym szefem. Rozumie pan, naszym osobistym dawnym szefem. Mam nadzieję, że pan go jeszcze pamięta?

Petronescu rozwinął papierka i zobaczył najwzajemniejszy w świecie rachunek handlowy, wystawiony na imię firmy Petronescu z polecenia firmy jakiegos

Stambuliowa, kupca sofijskiego, handlującego galanterią. Istotnie, ten długi spis zakupionych guzików, igieł, wstążeczek i temu podobnych wyrobów galanterijnych wraz z hurtowymi cenami tych wyrobów, nie mógł wzbudzić najmniejszego podejrzenia, nawet gdyby Popondopulos zgubił ten rachunek na ulicy. Petronescu uważnie przejrzał wszystkie odnotowane w rachunku ceny, i zakupione artykuły. Twarz jego sęposępiała.

— No, cóż? Bierzmy się do roboty — rzekł krótko. — Wiesz panu pamięci i cofam swoje słowa o nierozwadze. Wyjeżdżam natychmiast, a ten rachunek przestudiuję dokładnie w drodze.

— Nie chce pan przenocować w Sofii? — zapytał Grek.

— Uważam to za zbędne. Nie je-

stem zmęczony, nie chce również paradować chociażby przelotnie po ulicach Sofii. Tym bardziej, — dodał z lekkim uśmiechem, — w towarzystwie tak znanego i cieszącego się szacunkiem kupca jak pan, panie Popondopulos.

— O, co do tego, — może pan być zupełnie spokojny! — zawołał Grek. — Moja opinia jest nieopozłakowana. Zwłaszcza w policyjnych kotłach stolicy bułgarskiej...

— To nie jest tak trudne, przypuszczam — przerwał mu Petronescu, — ale udaję się gdzieś indziej, gdzie pewne koła są o wiele bardziej czule i mniej opieśzane niż te w Sofii. Nie potrzebuję chyba dodawać, dlaczego muszę być naprawdę bardzo ostrożny. Zresztą, pan mi sam to radził przed chwilą, panie Popondopulos?

Rozmowa urwała się nagle. Grek patrzył spode łba na Petronescu, który uśmiechnięty zaciągał się cygarem, puszczając w powietrze jeden po drugim fioletowe kłęby aromatycznego dymu prawdziwej „Hawanny”...

Nazajutrz rano Leontiew obudził się bardzo wcześnie. Noc minęła spokojnie. Nie trapiły go już żadne niepokoje. Spał jak zabity po wszystkich przeżyciach zianych z dniem wczorajszym. Spojrzył na zegar i momentalnie zaczął się ubierać. Miał być w ministerstwie o bardzo wczesnej godzinie. Zostawało mu zaledwie kilkanaście minut. Nie miał nawet chwili

ubraną i ogoloną, wyskoczył do hallu już pełnego różnych interesantów, przybyłych do hotelu. Moskwa budziła się, jak zwykle, wcześniej. Skinał głową portierowi i zapytał, czy już przybyło po niego auto. Portier uprzejmie uśmiechnął się i odpowiedział:

— Tak jest! Auto czeka już na obywatela chyba od dziesięciu minut. Szofer znajduje się w hallu.

Reka wskazał na wysoką sylwetkę mężczyzny, która majaczyła na ławce, stojących w hallu. Leontiew przedk podszedł do szofera i powiedział:

— Nazywam się Leontiew. Czy to was przysłano po mnie z ministerstwa?

Rysy mężczyzny wydały mu się nieco znajome. Sam nie mógł przypomnieć sobie, gdzie i kiedy widział tę wysoką, sylwetkę i skupioną, poważną twarz. Na dźwięk głosu Leontiewa szofer się wyprostował i odpowiedział po wojskowemu.

— Tak jest, obywatelu inżynierze! Maszyna czeka na dole.

Zeszedł na dół i Leontiew wsiadł do niepozornego auta, które już oddawna czekało na niego. Za chwilę byli już w ministerstwie. Tam, na wynalazce już czekano. Zaprowadzono go do jednego z gabinetów, gdzie odbywała się właśnie konferencja w sprawie jego wynalazku. W toku rozmów i rozważań Leontiew zupełnie zapomniał o czasie i ocknął się tylko wtedy, gdy jeden z obradujących generałów powiedział mu: (D. S. N.)

Bezczelne żądania baronów Haeblerów

Kapitałiści niemieccy i slugusi hitlerizmu jako rzekomi Austriacy i Amerykanie domagają się odszkodowania za wywłaszczone fabryki

Wygodną sytuację jaką Anglosasi wytworzą Niemcom na arenie międzynarodowej ekwapiwie wykorzystują kapitałiści niemieccy. Przykładem bezczelnej zaborczości tych panów, przykładem, który dobitnie przemówi do każdego łodzianina jest fakt wyłączenia chdwej rękł panów baronów Haeblerów po piotrkwoskle huty szkła.

W drugiej połowie listopada bieżącego roku ma się odbyć rozprawa w Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw w Warszawie, mająca na celu rozpatrzenie zarzutów przeciwko umieszczeniu przedsiębiorstwa „Belgijska Spółka Akcyjna” — Towarzystwo Akcyjne, Przemysłowe i Handlowe dawnych przedsiębiorstw Emila Haeblera hut szkła „Kara” i „Hortensja” w Piotrkowie, na liście przedsiębiorstw, ulegających przejściu na własność Państwa. Przedsiębiorstwa te zostały przejęte jak wiadomo, na podstawie artykułu drugiego Ustawy z dnia 3. 1. 46 r. o przejęciu przez Państwo podstawowych gałęzi gospodar ki narodowej bez odszkodowania.

Oburzający jest fakt, że główni akcjonariusze Spółki baronowie Haebler w swych odwołaniach przedstawiają się jako obywatele austriaccy, nie mający wspólnego z Rzeszą Niemiecką, a przeciwnie „poszkodowani” przez reżim hitlerowski. Twierdzą oni, że są w pełni uprawnieni do żądania odszkodowań za upaństwowione huty szklane.

Niezależnie od Haeblerów zgłosili się również, jako posiadacze akcji przedsiębiorstwa obywatele Stanów Zjednoczonych.

W tej wspólnej walce kapitalistów niemieckich i amerykańskich o odszkodowania za znacionalizowane przedsiębiorstwa widzimy dobitny przykład powodów, jakie kierują polityką zagraniczną USA, zmierzającą do odbudowy Niemiec.

Dla każdego mieszkańca Piotrkowa, dla każdego robotnika tych hut jest rzeczą oczywistą,

że „Kara” i „Hortensja” były przed wojną własnością Niemców i że tylko Niemcy mieli decydujący głos w hutach. Wiadomo również, że Niemcy zatrudnieni na kierowniczych stanowiskach w hutach byli na usługach hitleryzmu. Należeli oni do organizacji „Śpiewaczy” i „religijnych” które były placówkami szpiegowskimi, kierowanymi przez Baldura von Schiracha i Himmlera.

Robotnicy piotrkwoscy doskonale wiedzą, że cała ta „belgijska spółka” — to synowie i ojciec, którzy legitymują się różnymi dokumentami, zależnie od sytuacji politycznej. Każdy z nich miał inną przynależność państwową. Wdzieliśmy ich już jako Belgów, Anglików, ale za hitlerowskich czasów dali się nam dobrze poznać jako Niemcy.

Piotrkowianie dobrze pamiętają i mogą na każde żądanie złożyć zeznania, jakie to obywatel panowały w hutach Haeblera. Pamiętamy jak to po spaleniu tych fabryk w okresie działań wojennych w 1939 roku odbudowali je pod przyrusem robotnicy polscy i żydowscy, biali i głodzeni. Pan baron Haebler zbudował specjalne ghetto dla Żydów, przymusowo pracujących na hutach. Do pilnowania ro-

botników i popędzania ich w pracy sprawował ukraiński faszysta. Są jeszcze ludzie, którzy pamiętają, jak sam Hrysman, zaufany sluga Haeblerów, znęcał się nad nimi, bił i ka tował własnoręcznie.

Również powinniśmy pamiętać o fakcie, że Haebler zdemontował dużą hutę szkła w Sandomierzu i maszyny i urządzenia przeniósł do swojej huty w Piotrkowie, instalując je na nowej wannie, którą postawił od fundamentów za czasów okupacji. Hutę w Sandomierzu, która nie była jego własnością — poprostu przywłaszczył sobie. Panowie Haebler żądają odszkodowań również i za te zrabowane maszyny. Naprawdę bezczelność niemiecka nie ma granic!

Robotnicy Piotrkowa wobec tych zarzutów zajęli już właściwe stanowisko. Wierzą oni, że machnacje niemieckich kapitalistów nie udadzą się. Nie wątpimy, że Główna Komisja do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw nie da wiary roszczeniom Haeblerów, trudno bowiem byłoby pomyśleć, aby jakkolwiek Polak mógł pozwolić na tak bezczelne okradanie naszego państwa przez niemieckich kapitalistów i slugusów hitlerizmu.

Zawiadomienie KW PPR

Zawładamy, że w dniu 11 listopada 1947 roku o godzinie 10 rano w KW PPR przy ulicy Piotrkowskiej Nr 55 w Wydziale Przemysłowym, odbędzie się odprawa przewodniczących i sekretarzy Komisji Przemysłowych przy Komite tach Miejskich i Powiatowych województwa Łódzkiego.

Przybycie na odprawę obowiązkowe.

NOWY NUMER „KUŹNICY”

Najbliższy, 45-ty numer „Kuźnicy” przynosi następujące pozycje:

artykuł Ilji Erenburga pt. „Kultura jest niepodzielna”; artykuł Stefana Jędrzychowskiego pt. „Ekonomiczne podstawy siły”; artykuł Stanisława Ehrlicha pt. „Pierwsza Konstytucja Republiki Radzieckiej”; wiersze: „Plac Bastylli” N. Tichonowa w przekładzie Wiesława Karzewskiego, „Na śmierć Jesienina” A. A. Zarowa w przekł. Antoniego Słonimskiego i „Pełnym głosem” W. Majakowskiego w przekładzie Adama Ważyka; szkic o Majakowskim Mieczysława Jastruna; „Plan Marshalla w dawnych latach czyli „Reparacje” po raz drugi” Andrzeja Kruczkowskiego; „Prawdziwy obraz ZSRR” — wstęp do książki „O prostym człowieku ZSRR”, mającej się ukazać nakładem Sp. Wyd. „Książka” — Celinny Bobińskiej; artykuł pt. „Rewolucja, kultura, człowiek”

Nasza wspólna droga

Wiele piszemy i mówimy o wielkiej rewolucji rosyjskiej. Mnie się wydaje, że pomimo wszystko w naszym narodzie i nawet nie wszyscy robotnicy uświadamiają sobie jak wielkie znaczenie ta rewolucja miała dla nas Polaków.

Przez dwadzieścia długich lat naszej pierwszej niepodległości wstawiali nam sanacyjni

pachołkowie, że naród rosyjski, że bolszewicy są wrogami polskiego narodu. Ja, robotnik pozwolę sobie z okazji 30-jej rocznicy Rewolucji Listopadowej powiedzieć kilka słów w tej sprawie. Chcę przypomnieć, że pierwszą niepodległość zdobyliśmy także dzięki naszym braciom rosyjskim. To oni obalając cara, zniechęceni przez nas i przez nich,

uwolnili narody ujarzmione przez obszarników i kapitalistów ich kraju. Wiele krwi przeleża i wiele przecierpiał naród rosyjski, walcząc na wielu frontach z wrogami wolności i niepodległości — z imperialistami całego świata. To wodzowie rosyjskiego proletariatu — Lenin i Stalin — pierwsi uznali naszą niepodległość.

Przy pomocy braci rosyjskich — żołnierzy armii radzieckiej nasze wojsko wyzwoliło Polskę z okrutnej niewoli. To bohaterka Armia Czerwona uratowała nasz naród od zagłady, na którą skazał nas faszyzm hitlerowski.

Nie będzie żadną przesadą, jeśli powiem, że pracujący ZSRR swoją walką i pracą, swoją odpornością w walce, wskazali drogę pracującym całego świata a więc i nam polskim robotnikom że wyzwolenie społeczne i narodowe można zdobyć tylko własnymi siłami. Ta ostatnia wojna i okres powojenny wska zuje nam że sojusz i przyjaźń z bratnim narodem rosyjskim to podstawa naszej niepodległości. Tu nie chodzi tylko o traktaty, o pisemne umowy. Nie tylko wspólnie przelaną krew na naszej ziemi pisaliśmy umowę wiecznej przyjaźni.

„Przyjaciela poznaje się w błędzie” — mówi ludowe przysłowie. Związek Radziecki wykazał w praktyce jak narody ZSRR rozumieją przyjaźń. „Nie żądamy, abyście nam wierzyli na słowo. Nie możecie nikomu wierzyć na słowo. Sądźcie i stosunkujcie się do nas według czynów naszych, na zasadzie stosunku jaki będziemy mieli do narodu polskiego” — oto co nam powiedział wódz narodów radzieckich tow. Stalin.

Państwa anglosaskie, które tyle deklamowały w czasie wojny o przyjaźni dla naszego narodu, obecnie zatrzymują nam nasze złoto, przyjmują w swoim kraju naszych wrogów i pozwalają rzucać oszczerstwa na nasze państwo ludowe. Ich mężowie stanu głoszą, że Ziemia Odzyskana należy oddać Niemcom.

Związek Radziecki pierwszy przyszedł z pomocą przysyłając nam zboże, gdy nasz kraj znajdował się w ciężkiej sytuacji. To przedstawiciele Związku Radzieckiego na wszystkich konferencjach bronią naszych praw do Ziemi Odzyskanych.

Pracujący i najlepsza część narodu polskiego darzą gorącą przyjaźnią narody radzieckie. Z uwagą obserwujemy rozwój państwa proletariackiego. Ich zwycięstwa są również i naszym triumfem. Niepodległość, wolność i wielkość państwa radzieckiego jest siłą pracujących całego świata, a przede wszystkim siłą narodu polskiego. Siła Związku Radzieckiego — to słabość naszego wroga — faszyzmu światowego, a więc także faszyzmu niemieckiego.

W 30-tą rocznicę zwycięskiej Rewolucji socjalistycznej z całego serca życzymy narodom radzieckim dalszych wielkich sukcesów.

Leokadia Kusa

Pracownica PZPW 36 oddział I

Trybuna wolności
ORGAN K.C.S. P.P.R.
TYGODNIK POLITYCZNO-SPOŁECZNY

Na ul. Dąbrowskiej zakasano rękawy do pracy

Co raz lepiej się dzieje w PZPJG Nr 8

ob. Maria Furmanowa wywołuje do współzawodnictwa

tow. Maria Orzechowska współzawodniczy ze swą 19-letnią córką

tow. Sabina Bem osiąga na 4 krosnach 156 procent normy

Shuszny żal mają robotnicy Państwowych Zakładów Przemysłu Jedwabniczo - Galanteryjnego Nr 8 (oddział na ul. Dąbrowskiej): — „O wszystkich piszecie, a my, jesteśmy gorsi? A u nas czy nie dzieją się również rzeczy go ne uwagi?”

Owszem, to jest prawda. W niewielkiej fabryce na ul. Dąbrowskiej zachodzą fakty ciekawe i stanowczo godne uwagi. Oto np. od dwóch tygodni 19-tu tkaczy i tkaczek pracuje tu na 4-eh krosnach. 19-tu — ta liczba wydaje się może niewielka, ale weźmy pod uwagę, że cała tkalnica liczy ich tylko setkę, i wreszcie najważniejsze, inni tkacze muszą na razie pozostać przy swoich „dwójkach”, gdyż fabryka nie ma możliwości technicznych przegrupowa-

nia dla dobra kraju peperowcy wspólnie z pe pesowcami byli prawdziwymi przodownikami kla sy robotniczej.

Wyniki nie o wiele gorzej osiągają pozosta li robotnicy, zarówno partyjni, jak i bezpartyjni. Tak np. ob. Eugenia Wójcikowska wy rabia 151,8 procent, Janina Patora — 144,7 pro cent, Genowefa Babska i Zofia Dembowska — powyżej 140 procent normy na „czwórkach”. Piękne perspektywy ma ob. Różalska, która dopiero dwa dni temu przeszła na 4 krosna. Na dwóch osiągała ona prawie 160 procent normy. Wolno więc przypuszczać, że i ona rychło włączy się do gromady „czwórkarzy rekordzistów”. Na uwagę zasługuje młodocia na bezpartyjna Elżbieta Orzechowska, która idzie o lepsze za swą matką, Marią Orzechow ską, osiągając 148,6 procent normy na „czwór kach”. Matka wierzysz niezachwianie w zdolno ści i solidność swej córki i bez wahania ją właśnie wywołała do współzawodnictwa. Jak z powyższego widać, u „Buhlego”, tak samo zresztą jak i w innych fabrykach włókienniczych, przodują w pracy kobiety. Ale i męż czyźni — nie pozostają w tyle.

Ob. Maksymilian Fidler dotrzymuje kroku przodowniczkom-kobietom. Przekracza on 140 procent normy produkcji na dwóch krosnach.

„Buhle” na Dąbrowskiej ma również i przę dalnie, większą nawet od tkalni, bo zatrudnia jąca około 300-tu osób. Przechodzi ona stop niowo z bawełny na sztuczne włókno, tzw. „tekstrę”. To jest właśnie przyczyna, że do tychczas pracuje się tu tylko na dwóch stro nach (strona ma 280 wrzecion). „Tekstra” jest „kapryśna”, wymaga odpowiedniego klimatu, a tu do niedawna kompresory prawie, że nie funkcjonowały. Powodowało to ogromne trud ności nawet przy dotychczasowym systemie pra cy. Kompresory jednak zostały już naprawio ne. Teraz więc na porządku dziennym etaje sprawa umożliwienia prządkom większego za robku przez przejście na trzy strony. Właśnie w mojej obecności kierownik przedziału wraz z przedstawicielem Rady Zakładowej robią pro wizoryczne obliczenia możliwości zarobku

trzech stronach dla jednej z przątek-przodow niczek, tow. Zofii Jędrzejczyk. Przy ostatniej wypłacie otrzymała ona 3 tysiące 488 złotych, na trzech stronach mogłaby zarobić 4 tysiące 996 złotych, tzn. około 1500 zł więcej na dwa tygodnie, a o 3 tysiące złotych więcej na mie siąc. Oczywiście, pomimo, że zwiększenie za robku i produkcji — to rzecz pilna, przejście na większą normę obsługi nie może się odbyć pośpiesznie, gdyż muszą w pierw być przygo towane odpowiednie warunki techniczne.

Jak już wspomnieliśmy na innym miejscu, „tekstra” wypiera tu powoli bawełnę. Mimo wszelkich kapryśnych sztucznych włókna, osiągnięcia produkcyjne są tutaj bardzo poważne.

tow. tow. Kowalczyk i Jędrzejczak, członkinie PPR — współzawodniczą między sobą.

Plan produkcyjny za miesiąc październik wy konano tu w 104 procentach, a był to mie siąc najlżejszy („nawalenie” kompresorów). Normalnie plan wykonuje się tu w 108 i 110 proc. O ile chodzi o przodowników pracy jest tu ich liczna gromada. Nie ma tu ani jednego robotnika, któryby nie wyrabiał normy, a prze kraczenie jej dochodzi do 90 procent. Tak np. członkinie PPR, tow. Bronisława Leśniewicz i Zofia Jędrzejczak wyrabiają 195 i 169 procent normy. Członkowie PPS, tow. tow. He lena Wielbus i Helena Żurawska — 184 i 147 procent normy. Bezpartyjne robotnice ob. ob. Maria Furmanek i Anna Sztendel — 142 i 190 procent normy.

Protokół do umowy zbiorowej, przyznając odpowiednie wynagrodzenie za przekroczenie normy produkcji, przyczynił się niewątpliwie do jeszcze większego podniesienia wydajności pracy. Przyczynił się do tego niewątpliwie również i współzawodnictwo, do którego przystąpiła właśnie pierwsza ósemka robotnicza (na fotografiach widzimy właśnie niektórych współzawodniczek). Na zakończenie warto je szcze zaznaczyć, że smutna sława fabryki, która ma największy procent kradzieży, powinna być naprawdę już zdjeta z PZPJG. Nr 8 na Dąbrowskiej. Kradzieże prawie że ustają. Wielką zasługę w tym mają najbardziej świadomi członkowie załogi robotniczej: peperowcy, pe pesowcy i bezpartyjni.

Ob. Anna Sztencel wyrabia 190 procent normy będzie współzawodniczyć z tow. Bronisławą Leśniewicz, osiągającą 195 procent normy

nia krosien. W ciągu tego krótkiego, dwuty godniowego okresu czasu pionierzy-jedwabni cy osiągnęli rezultaty, zasługujące na uznanie. Większość z nich wyrabia ponad 140 procent normy a niektórzy dochodzą do 160 procent. Czołowe miejsca przy krosnach zajmują: tow. tow. Maria Orzechowska — członek PPR i Sa bina Bem — czł. PPS. I dobrze się stało, że to właśnie przedstawicielki obu bratnich partii robotniczych wybiły się na to miejsce honoro we. Szuszne jest przecież, by przede wszyst kim przy maszynach, przy pracy produkcyjnej

Książka którą powinien przeczytać każdy P P R-owiec

„Walka o demokrację ludową” — zbiór artykułów i przemówień tow. Wiesława, wydany nakładem „Książki”, obejmuje okres od stycznia 1943 r. do połowy 1947 r.

Zbiór ten stanowi niezwykle cenny wkład w dotychczasową literaturę polityczną, obrazującą kształtowanie się Odrodzonej Polski. Jest to historia polityki naszej partii, której losy sprzyły się nierozważnie z dziejami współczesnej Polski. Wydawnictwo to daje obraz zmagania narodu polskiego z hitlerowskim okupantem, przedstawia proces walki ideologicznej o koncepcję ustrojową Nowej Polski, odzwierciedla drogę krystalizacji myśli politycznej obozu demokracji.

Artykuły i przemówienia tow. Wiesława pozwalają poznać różne etapy rozwoju Polski Ludowej, zrozumieć pionierską rolę naszej partii w stworzeniu podstawowych założeń naszej Odrodzonej państwowości, oraz w praktycznej działalności nad odbudową i przebudową kraju. Wskazują one również na ogromny, osobisty wkład tow. Wiesława w wykuwanie nowej drogi narodu polskiego. Na każdym zakręcie historycznym, na każdym zwrotnym etapie rozwoju Polski Ludowej i naszej partii, tow. Wiesław z wnikliwością badacza, dalekowzrocznością marksisty, realnością polityka, odpowiedzialnością męża stanu i namiętnością bojownika o wolność ludu, wskazuje na węzłowe momenty w sytuacji i nakreśla ich linię rozwoju.

WALKA DWÓCH OBOZÓW

Historia Polski Odrodzonej, to historia walki obozu postępu, który prowadził i prowadzi naród polski do Polski suwerennej, wolnej, sprawiedliwej i oświeconej, z obozem wsteczności, który starał się odwrócić koło historii i cofnąć Polskę do wyzysku i ucisku klasowego, do zaprzędania w niewolę obozu imperializmowi, do Polski klasowej wsteczności.

W historii tej walki wprowadza nas pierwszy dokument, zamieszczony w I tomie Listy otwartej do Delegatury Krajowej rządu londyńskiego, zredagowany w imieniu KC PPR przez tow. Wiesława. „Bierność jest zgubą narodu polskiego” — pisał tow. Wiesław w tym liście, pisanym w rok po powstaniu naszej partii, gdy oddziały Gwardii Ludowej podrywały zgubne wpływy polityczne, próby dyktando wojskowego delegatury i przekreślały hasło „stania z bronią u nogi”.

W liście tym pisze tow. Wiesław: „Apelujemy do wszystkich Polaków, do wszystkich partii politycznych, do całego narodu, aby ze wszelką siłą poparli sprawę zjednoczonego, walczącego narodu”.

Alle interes klasowy, walka o zapewnienie sobie władzy pchały reakcją do imania się najpotworniejszej zbrodni — mordów bratobójczych. „Reakcja polska staje się zandannem i szpiclem Hitlera w walce z narodem polskim” — pisał tow. Wiesław. W artykule „O myśl polityczną polskiej demokracji” sformułowane są dwa główne filary demokratycznej myśli polskiej: 1) ustroj polski oparty o prąd robotników, chłopów i inteligencji, 2) przyjazny stosunek do ZSRR, oparty o uznanie samostanowienia narodów o sobie.

PLATFORMA IDEOWA NOWEJ POLSKI

Sprecyzowane stanowisko frontu demokracji przyspiesza proces krystalizacji w obozie demokracji i ułatwia tworzenie się Krajowej Rady Narodowej, ośrodka politycznej dyspozycji w kraju. Manifest organizacji demokratycznych tworzących KRN, został zredagowany przez tow. Wiesława. Daje on główne wytyczne, na których winien być zbudowany demokratyczny ustroj Nowej Polski: „przebudowa Polski w duchu demokracji politycznej i gospodarczej, wyłączenie ziemi obszarowej, unarodowienie wielkiego przemysłu, przywrócenie narodowi zgermanizowanych ziem polskich, demokratyzacja aparatu państwowego.

Określenie typu naszej nowej państwowości daje tow. Wiesław w jednym z pierwszych wystąpień natychmiast po wyzwoleniu. „Promotorem tej nowej demokracji jest klasa robotnicza na czele z partiami konsekwentnie marksistowskimi”. Jako podstawę rządu demokracji ludowej określa tow. Wiesław demokratyczny front narodowy, który „nie oznacza jakiegokolwiek zginitego kompromisu klasowego”, lecz „jedność działania wszystkich warstw pracujących miast i wsi przeciwko reakcji”.

KLASA ROBOTNICZA — CZŁOWIA SIĘ NARODU

Kluczowe zagadnienia demokracji ludowej, jej teoria i praktyka, jej kierunki rozwoju w najpilniejszej formie postawione są w referacie tow. Wiesława na I zjeździe naszej partii.

Poddana została tu głębokiej krytyce polityka reakcji w jej ciągłości historycznej, zobrazowane tradycje obozu demokracji a szczególnie nowa rola klasy robotniczej, czołowej siły narodu. Określony został charakter naszej partii, nowej partii, partii marksistowskiej, która krytycznie przeszukiwała błędy ruchu robotniczego w Polsce. „Linia polityczna naszej partii — pisał tow. Wiesław — w walce z reakcją i w ogóle w budownictwie Polski opiera się głównie na jednolitym froncie, sojuszu robotniczo-chłopskim, na Bloku Demokratycznym. Określona została nasza własna, polska, pokojowa droga do socjalizmu.”

W wystąpieniach tow. Wiesława, poświęconych zagadnieniom jednolitego frontu, występuje wnikliwa i zdecydowana krytyka błędów elementów pilsudczykowski w przedwojennym kierownictwie PPS, obok analizy błędów KPP. Dokładna analiza procesu odrodzenia jednolitego frontu PPS idzie w parze ze wskazaniem na tkwiące jeszcze w pewnych jej ogniwach opory wobec jednolitego frontu oraz konsekwentna krytyka WRN. Równocześnie tow. Wiesław rozprawia się ostro z pozostawionymi sekciarstwem w naszej partii. „Klasa robotnicza zrobiła olbrzymi krok naprzód, bu-

dując jednolity front swoich szeregów — pisał tow. Wiesław. — Jeśli jednolity front jest pierwszym krokiem na drodze do jednolitego organicznego PPR i PPS, to wzajemne, przyjacielskie i braterskie dyskusje ideologiczne winny być drugim krokiem na tej drodze. Polska Partia Robotnicza wierzy, że w ten sposób obie partie przygotują grunt dla zrobienia trzeciego kroku, tj. dla organicznego złączenia się w jedną partię klasy robotniczej. Byłby to największy sukces na drodze dalszego rozwoju i budownictwa Polski Ludowej”.

WALKA Z REAKCJĄ — TO WALKA O SUWERENNOŚĆ NARODU

We wszystkich następnych wystąpieniach tow. Wiesław rozwija i obrazuje proces kształtowania się demokracji ludowej w nieubieganej walce ze szkodliwymi koncepcjami reakcji, w twardej walce z faszystowskim podziemiem i reakcją mikołajczykowską. Wykazuje, jak walka o demokrację w Polsce jest jednocześnie walką o pełną suwerenność gospodarczą i polityczną, walką o pokój i bezpieczeństwo narodowe.

Analiza PSL, jego klasowego oblicza i antynarodowego, agenturkowego charakteru klki mikołajczykowskiej, dana w wystąpieniach tow. Wiesława, nabiera specjalnego wyrazu w

związku z haniebną ucieczką zbankrutowanego „wodza” polskiej reakcji.

We wszystkich artykułach tow. Wiesława widać ścisły spój zagadnień klasowych i narodowych, ich wzajemny związek i wzajemną zależność. Zagadnienia naszej państwowości spletają się ściśle z zadaniami naszej partii. Z wyrazistością występuje charakter naszej partii, jako czołowej, zorganizowanego oddziału klasy robotniczej i narodu polskiego.

Zbiór artykułów i wystąpień tow. Wiesława pozwala więc poznać gruntownie historię Polski współczesnej i historię naszej partii, dokładniej zrozumieć istotę i kierunek naszej polskiej drogi do socjalizmu i zadania partii. Tow. Wiesław pisał: „Maszerować naprzód po drodze budowania Polski Ludowej oznacza również więc podnosić świadomość klasy robotniczej na wyższy poziom”. Temu zadaniu służyć powinno omawiane wydawnictwo. Winno ono stać się drogowskazem naszych aktywistów, którym studiowanie i przemysłowe zagadnienia omawianych przez tow. Wiesława, pomoże w rozwiązywaniu praktycznych, codziennych zadań. Winno ono stać się elementarzem, z którego uczyć się będą setki tysięcy naszych członków Partii i konsekwentnie będzie aktyw społeczny obozu demokracji. O. Kozłowska.

Na szlakach rozkwitu kultury

Oświata w Związku Radzieckim

Abym zobrazować sobie stan oświaty w ZSRR, sięgnijmy po fakty i liczby.

Zacznijmy od samego zarania istnienia Państwa Radzieckiego. Przypomnijmy kilka ciekawych liczb, świadczących o tym, jak się przedstawiła oświata przed wybuchem Rewolucji Listopadowej w ramach dawnej carskiej Rosji. Na podstawie starych statystycznych danych wiemy, iż bezpośrednio przed Rewolucją liczba analfabetów w carskiej Rosji sięgała 70 procent całej ludności, zamieszkałej na terenach b. imperium carskiego. Złotażca żałobnie i oplakanie wyglądała oświata na periferiach wschodnich carskiej Rosji.

Dziś analfabetyzm w Związku Radzieckim został prawie całkowicie zlikwidowany. W rezultacie wielkich przeobrażeń społecznych oraz pięcioletek stalinowskich, które w pierwszym rzędzie przyczyniły się do rozwoju i podniesienia poziomu kultury we wszystkich zakłaskach i na wszelkich odcinkach życia wyzwolonych narodów radzieckich, — inaczej to pełnie przedstawia się sytuacja oświatowa i na terenie wschodnich republik radzieckich. W Uzbekistanie w 1939 roku na 1000 mieszkańców 188 uczyło się w szkołach średnich, a w Tadżykistanie — na tysiąc tadżyków przypadało 178 osób.

Przytaczamy specjalnie te liczby, bo świadczą one wymownie nie tylko o rozwoju oświaty w Związku Radzieckim, ale jednocześnie są dowodem głębokiego szacunku dla kultury narodowej każdego narodu.

Naczelnym hasłem i podstawą oświaty narodów radzieckich jest nauczanie w języku ojczystym.

We wszystkich republikach sojusznicy i autonomicznych dzieci uczyć się wyłącznie w języku ojczystym.

Na terenie dzisiejszej autonomicznej republiki Baskirskiej za czasów carskich kształciła się załedwie jedna piąta ogółu dzieci. Obecnie republika owa posiada 3,940 szkół początkowych, 995 szkół powszechnych i 225 szkół średnich. Ogólna liczba pobierających naukę dzieci wynosi 550 tysięcy osób. Ilość uczącej się młodzieży na terenie Kazachstańskiej Republiki w porównaniu z 1915 rokiem wzrosła siedmiokrotnie.

Powyższe konkretne przykłady najmówniej świadczą o tym, jak rząd radziecki realizuje w praktyce zasady polityki socjalistycznej.

Pomimo olbrzymich szkód zadanych szkolnictwu radzieckiemu na terenach okupowanych przez Niemców, z początkiem roku szkolnego, 1-go września 1947 r. na terenie jednej tylko Federacji Rosyjskiej przystąpiło do pracy 115,300 szkół powszechnych i średnich, w których naukę pobiera 15,5 milionów dzieci. Ilość szkół na terenie Rosyjskiej Federacji w porównaniu z liczbą przedwojenną powiększyła się nawet o 3,300 szkół.

Według zakreślonego planu, w roku 1950 na terenie całego Związku Radzieckiego będzie działało 193 tysiące szkół, a liczba studiujących w tych szkołach wzrośnie do 31,8 milionów uczniów.

Przed Rewolucją Listopadową carska Rosja posiadała wszystkie 230 tysięcy nauczycieli. Dziś w radzieckich szkołach wykłada milion 200 tysięcy nauczycieli.

123 Wyższe Instytuty Pedagogiczne kształcą nauczycieli dla szkół różnych narodowości zamieszkających na terenie tylko jednej Federacji Rosyjskiej. Jednocześnie, w ramach tej republiki istnieje 20 wydawnictw, które wydają podręczniki szkolne w 37 językach.

W carskiej Rosji istniało 91 wyższych zakładów naukowych, w których studiowało 112 tysięcy studentów. Dziś ZSRR posiada 792 uniwersytety, a liczba studentów sięga 670 tysięcy. W praktyce oznacza to, że Związek Radziecki posiada uniwersytetów i słuchaczy więcej niż wszystkie pozostałe kraje Europy razem wzięte.

Radziecki pięcioletni plan w zakresie oświaty przewiduje, iż w 1950 roku w ZSRR będzie 674 tysięcy studentów, studiujących na uniwersytetach i, 1 milion 280 tysięcy słuchaczy wyższych szkół politechnicznych. W ciągu bieżącej pięcioletki przewiduje się wydanie 2 milionów dyplomów specjalistom z różnych zakresów.

Głównym ośrodkiem wyższych studiów na terenie Związku Radzieckiego jest słynny uniwersytet Moskiewski im. M. Łomonosowa. W murach tego Uniwersytetu pobierali wyższe studia tacy pisarze, działacze i uczeni, jak Czadajew, Lermontow, Białynski, Gercen, Turgenjewa, Czechow i wielu innych. W 1945 r. Moskiewski Uniwersytet obchodził 190 lat swego istnienia. Obecnie studiuje tam 9 tysięcy studentów, należących do 50 różnych narodowości. Wykłada 376 profesorów, wśród których większość stanowią naukowcy o wszechświatowym rozgłosie. Pow.

Temido, zdejń opaskę!

Osobliwy wymiar sprawiedliwości w sądach niemieckich

Od specjalnego korespondenta „Głosu Robotniczego”

Bogini sprawiedliwości, Temido, przedstawiana jest, jak wiadomo, zawsze z opaską na oczach, co stanowił ma symbol zachowania bezstronności przy sądzeniu i wyrokowaniu. Gdyby jednak Temida mogła ożyć i zjawić się dziś w sądach na terenie Niemiec zachodnich, gdyby mogła być świadkiem procesów, w których Niemcy sądzą Niemców, przekonałbym ją, że po wysłuchaniu wyroku, bogini sprawiedliwości, pełna oburzenia zerwałaby opaskę z oczu. Istotnie to co się dzieje ostatnio z tzw. wymiarem sprawiedliwości w niektórych sądach niemieckich zakrawa już po prostu na naigraniecie się z sądami, z oskarżycielami i z publicznością, która pełna zdumienia (radosnego) komentuje po swojemu jeszcze jeden niewiarygodny lub śmieszny łagodny wyrok.

Wyrok, którym, nawiasem powiedziawszy, nagrodzono b. SS-mana lub członka szajki brunatnych koszul.

Lewicowa prasa niemiecka podała ostatnio kilka takich właśnie wyroków, które zapadły w sądach wojaczkowych na terenie strefy brytyjskiej. Wyroki te są tak znamienne dla środowiska, w którym zostały ogłoszone, że warto z nimi zapoznać Czytelnika polskiego.

POCHWAŁA DENUNCJANTA

Rzecz dzieła się w mieście Bueckeburg. Jeden z niemieckich antyfaszystów (są przecież i tacy) oskarżył któregoś z mieszkańców tego miasta, b. członka partii hitlerowskiej, że ten denuncjował antyfaszystów, oddając ich w ręce policji. Niemiec, który władał skargę sam uciertał, gdyż wskutek podłej denuncjacji szpicla 21 miesięcy odsiedział w więzieniu aż do końca wojny i rozbięcia hitlerowskich Niemiec. Po upływie 2 i pół roku po wojnie antyfaszysta z miasta Bueckeburg sądził, że można już bezpiecznie wystąpić przeciwko szpiclowi hitlerowskiemu, co też i uczynił. Niestety, spotkało go wielkie rozczarowanie; sąd niewiarygodnie oskarżonego, zaś w motywach tego, bądź co bądź, niezwykłego wyroku podał, że: „denuncjowanie przeciwników ustroju hitla-

rowskiego było zwykłym obowiązkiem każdego obywatela niemieckiego, a zwłaszcza członka partii, którym właśnie był oskarżony”.

Na sali zapanowało poruszenie. Szpicel opuścił gmach sądu z hardo podniesioną głową, zaś oskarżony kazal sobie drugi raz powtórzyć treść niewiarygodnego wyroku zanim wrzeszcząc zrozumiał, co się stało i, już poza drzwiami sądu, rzucił brzydki epitet pod adresem niemieckiej sprawiedliwości.

„NIEWINNY” POMOCNIK KATA

Drugi wypadek, którego widownią była sala sądu okręgowego w Brunświku. Prokurator pociągnął do odpowiedzialności obywatela niemieckiego, który z własnej inicjatywy i chęci w roku 1944, w miesiącu grudnia, kiedy III Rzesza już konała, dostarczył gestapowcom katowskich narzędzi, jak: szubienicę, pełną i deskę, aby można było bez przeszkód wykonać wyrok na trzech pracujących niewolniczo w kopalni robotników ze wschodu. Jedynym przewinieniem robotników było to, że podobno wycięli z pasów kawałek skóry dla podzielenia butów i za to wszystkich trzech miano powiesić. Gestapo miało jednak techniczne trudności z egzekucją i wtedy właśnie pomógł ów obywatel, który przeżywał szczęśliwie w Brunświku aż do nowych, „demokratycznych” czasów. Mimo kategorycznych żądań prokuratora, sąd niewiarygodnie katowskiego pomocnika, podając w motywach wyroku, iż ten przypuszczał, że egzekucja ma się odbyć z polecenia Himmlera. To — zdaniem sędziów — było powodem wystarczającym, aby zmusić obywatela niemieckiego do wykonania nawet tak hanbiącego zadania, jak dostarczenie stryczki na szyję niewinnym. Trybunał brunświcki nie zaniechał powołania się na szereg dekrétów i artykułów prawa, m. in. na dekrét hitlerowski Reichstagu z... 26 kwietnia 1942 roku!

NOWY HANNIBAL

Nowy Hannibal tym się różnił od swego wielkiego imiennika, że był sobie małym, zu-

pełnie maleńkim człowieczkiem na prowincji niemieckiej, póki nie stwierdził, że w brzośnie koszu SA będzie mu bardzo do twarzy. Nie wiele myśląc wstąpił do szajki Hitlera i wkrótce czasie zasłynął jako SA-Sturmfuhrer Hannibal, z wyrafinowanego okrucieństwa. Na terenie, który był podległy jego brunatnej władzy, prześladował Hannibal ze specjalną wytrwałością komunistów i socjaldemokratów, aby posłać ich następnie do obozów koncentracyjnych. Ale minęły lata wojny i oto Hannibal stanął przed sądem w Brunświku, oskarżony o zbrodnię przeciwko ludzkości, gdyż to co czynił było zbrodnią wielokrotną. Dareskim jednak prokurator wołał „Hannibal ante portam!”, chcąc przypomnieć sądom, jakie niebezpieczeństwa płyną z pozostawianiem Hannibala na wolności. Sąd nie uznał argumentów prokuratora i Hannibala w Brunświku uwolniono.

Wystarczy tych trzech przykładów dla stwierdzenia, jak dalece ślepa jest Temida w sądach strefy brytyjskiej i jak konieczne jest zdjąć jej opaskę z oczu. Wprawdzie — dla pozorów zapewne — sądził się tu i ówdzie hitlerowców, ale wyroki zapadają na podstawie dawnego niemieckiego kodeksu karnego, a nie, zgodnie z dekretem Rady Kontroll Nr 10, mówiącym o surowych karach za zbrodnie przeciw ludzkości. Zresztą, cały przebieg procesów przypomina raczej obronę oskarżonych, niż chęć ich przykładowego ukarania.

Niestety, nie może być inaczej w sądach, gdzie ponad 50 procent stanowiącej zajmują dawni czynni hitlerowcy, zaś wymiarem sprawiedliwości niemieckiej kierują b. sędziowie wojskowych sądów hitlerowskich. Właśnie w przytoczonym wyżej wypadku niewinnienia pomocnika katowskiego w Brunświku, przewodniczącym sądu był wysoki funkcjonariusz departamentu sprawiedliwości w... Oberkommando des Heeres!

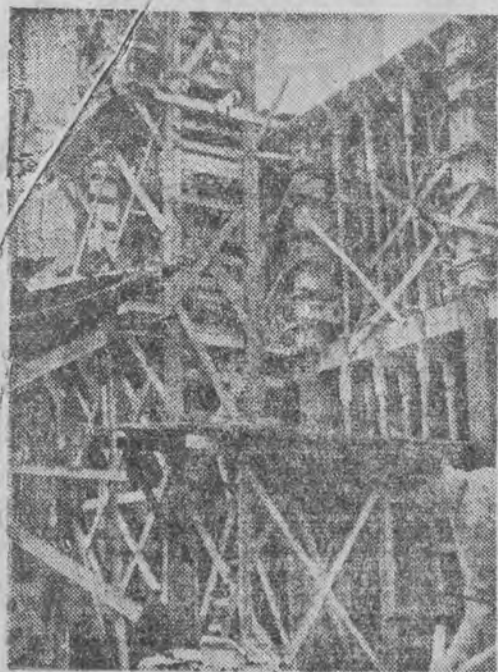
Berlin, w listopadzie 1947.

Siódma zastona
w Kinie „WOLNOŚĆ”
Napiórkowskiego 16

PAŃSTWOWA FABRYKA ZEGARÓW
Łódź, ul. Wigury 41
poszukuje:
FREZERA narzędziowego.
TOKARZA na zataczarkę.
2 ustawiaczy automatów tokarskich
sznycarzy.

Uwaga, Żychlin!

„Elektrobudowa” wzywa do współzawodnictwa

„Elektrobudowa” rośnie. W tym roku fabryka powiększy się o 20 tysięcy metrów sześć.

W okresie elektryfikacji kraju i rozbudowy przemysłu energetycznego szczególnie wysokie wymagania stawia przed naszym przemysłem elektrotechnicznym.

W okresie współzawodnictwa przemysłów włókienniczego i węglowego, walki o realizację planu produkcji na odcinku włókienniczym, osiągnięcia, przemysłu elektrotechnicznego na terenie Łodzi uszły częściowo uwadze ogółu. Tymczasem, niejako w cieniu przemysłu włókienniczego zaszyły fakty, których pominięcie milczeniem byłoby niesprawiedliwe w stosunku do ich twórców.

„ELEKTROBUDOWA” PRZODUJE...

Najważniejszą placówką pracy w tej gałęzi przemysłu na terenie łódzkim jest „Elektrobudowa”, produkująca transformatory o nieograniczonej mocy, silniki itp. nieodzowne dla energetyki aparaty. Krótki bilans dorobku „Elektrobudowy” stawia ją w pierwszym rzędzie przodujących fabryk tej gałęzi przemysłu. W listopadzie ub. roku wyprodukowano tutaj urządzeń na ogólną sumę 308 tysięcy złotych (przedwojennych). W październiku br. już na 400 tysięcy zł. Plan roczny na 1947 r. „Elektrobudowa” wykonała już w październiku br. Wydajność pracy na robotniko-godzinę 1 robotnika wzrosła w porównaniu z ub. rokiem z 3 zł 58 gr (przedw.) do 4 zł 17 gr i przekroczyła wydajność sprzed wojny o 17 groszy na rob.-godzinę. Przy tym wysiłku na odcinku produkcji nie zaniedbano rozbudowy fabryki, której powierzchnia z 17 tysięcy m. sześć, w 1945 r. wzrosła w najbliższym czasie do 37 tysięcy m. sześć. Już uruchomiono halę dźwigowo-transportową o powierzchni 6 tysięcy m. sześciennych.

„ELEKTROBUDOWA” WZYWA „ZYCHLIN” DO WSPÓLZAWODNICTWA

„Elektrobudowa” jest druga pod względem wielkości fabryką tego rodzaju w kraju. Co do wielkości prym wieździe fabryka transformatorów i silników w Żychlinie... — ale — dodają do tego faktu robotnicy „Elektrobudowy” — my produkujemy więcej od nich”.

Wieżenie za nieuczciwe machinacje

Okręgowy Sąd Karny rozpatrywał w trybie dorocznym sprawę Leona Kosińskiego i Tadeusza Gawrońskiego. Rozprawie przewodniczył sędzia Zabiński, oskarżał prokurator Pachnowski, bronił adwokat Jarosz, Dreszer i Olszewski.

Rozprawa odbyła się w drugim terminie, bowiem poprzednio ze względu na niestawienie dwóch ważnych świadków, została odroczone.

Leon Kosiński zajmował stanowisko kierownika działu sprzedaży w Państwowych Zakładach Przemysłu Bawełnianego Nr 22. Na wykorzystane już poprzednio zlecenie sprzedał on paserom 1.184 kg przędzy bawełnianej. Drugi oskarżony, dyrektor handlowy Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego Nr 7 nakłonił Kosińskiego do popełnienia nadużycia oraz pośredniczył w sprzedaży kradzionej przędzy.

Nieuczciwe machinacje oskarżonych naraziły Skarb Państwa na przeszło 1 milion złotych strat, bowiem paserom zdolano odebrać tylko 250 kg przędzy.

Rozprawa trwała przeszło 6 godzin, Sąd bowiem drobiazgowo i wnikliwie badał wszystkie okoliczności sprawy.

Kosiński tłumaczył się, że, będąc ciężko chory na gruźlicę, załamął się i uległ namowom Gawrońskiego, chociaż pracując 24 lata w tej samej fabryce, cieszył się nieposzlakowaną opinią.

Sąd skazał Kosińskiego na 5 lat więzienia, a Gawrońskiego na 6 lat więzienia.

Sprawę paserów wydalono i przekażono na tryb zwyczajny.

Tow. Wacław Mittelsted, monter silników — zwraca się za naszym pośrednictwem do monterów fabryki w Żychlinie, zatrudnionych przy tej samej produkcji co i on, z wezwaniem do podjęcia współzawodnictwa pracy: „Wyrobiam 198 procent normy. Zwracam się do monterów fabryki w Żychlinie, zatrudnionych przy tej samej produkcji z propozycją: spróbujcie wykonać tyle, co ja”.

Uwaga, Żychlin! Nawijacz dużych transformatorów, ob. Stefan Sadowski, wzywa Was do współzawodnictwa. Wykonuje on 195 procent normy. Ob. Sadowski jest znanym sportowcem, gra w drużynie „Widzewa” w ataku i zapowiada, że jeśli byście osiągnęli tę normę, on i tak nie da się pokonać. Wiadomo — sportowiec.

Brygadier na montowni dużych transformatorów, tow. Słabik wraz z członkami swego zespołu, tow. Józefem Koziborą, tow. Tadeuszem

Samą, ob. Jerzym Gliwskim i ob. Władysławem Wąsem, którzy osiągają we współzawodnictwie zespołowym 186 procent normy, wzywają najlepszego zespół montowni dużych transformatorów fabryki w Żychlinie.

Powyżej wymienieni robotnicy-przodownicy „Elektrobudowy” zwracają się do towarzyszy pracy w Żychlinie z prośbą, by za pośrednictwem „Głosu Robotniczego” nawiązali kontakt — i powiadomili załogę fabryki „Elektrobudowy”, a w szczególności wyżej wymienionych o swych postępkach na polu wzmocnienia produkcji oraz występują z projektem, by załoga fabryki w Żychlinie wezwiała ze swej strony do współzawodnictwa inną fabrykę elektrotechniczną. Im więcej ludzi staje do współzawodnictwa tym więcej zyskują na tym rzesze robotnicze przez poprawę swego bytu i tym większe korzyści osiąga wspólna sprawa — sprawa Polski Ludowej. (Dz.)

ob. Sadowski z nawijalni dużych transformatorów, wykonuje 195 procent normy

tow. Słabik kierownik produkcyjnej brygady w dziale montowniczym

tow. Władysław Mittelsted produkuje na swym wydziale z produkcją 198 procent normy

Walka ze spekulacją osiąga swe cele

Stabilizacja cen i życia gospodarczego

Co miesiąc ogłaszany komunikat Delegatury Komisji Specjalnej w Łodzi z jej działalności zawiera ocenę sytuacji gospodarczej województwa. Opublikowane przez Delegaturę liczby z ub. miesiąca wykazują dalszą stabilizację cen i życia gospodarczego i świadczą o skuteczności walki ze spekulacją i szkodnictwem gospodarczym.

W m. październiku b. r. przeprowadzono 70 akcji kontrolnych na terenie województwa, z tej liczby w Łodzi. Na 1755 skontrolowanych placówek sprzedaży spisano 462 proto-

koty karne. A więc procent przestępstw gospodarczych w październiku na odcinku gospodarczym spadł w porównaniu z ubiegłymi miesiącami z przeciętnej 50 do 85 procent do 25 procent.

Na tę pocieszającą zniżkę wpłynęły niewątpliwie 2 momenty — lepsza znajomość cen obowiązujących ze strony klientów, a po drugie częste i nieprzerwane kontrole i wysokie grzywny oraz kary Obozu Pracy padające na winnych

W akcjach przeprowadzonych przez Łód-

zką Delegaturę w m. październiku brały udział 742 osoby, spośród członków Związków Zawodowych, partii politycznych i komitetów fabrycznych do Walki z Drożyzną. Uaktywnienie komitetów fabrycznych, do niedawna jeździące pracujących tylko dorywczo i nie wystarczająco, pozwoliło na dalsze usprawnienie walki ze spekulacją i drożyzną.

Delegatura Komisji Specjalnej za różne przestępstwa ukarała winnych grzywnami lub skierowaniem do obozu pracy 825 osób. Wysokość nałożonych grzywien, w miesiącu sprawozdawczym sięga ogółem sumy 16 milionów złotych. W miesiącach ubiegłych grzywny nie przekraczały sumy 4 do 5 milionów złotych. Kary pieniężne za przestępstwa gospodarcze wzrosły więc poważnie.

TABLICA zwycięzców

W d. 4 listopada w PZPB Nr 1 wśród Tkaczy pracujących na sześciu krosnach najlepsze rezultaty osiągnął Stefan Pałczyński (186,8 proc.). Następne miejsca zajęli: Lipińska (162,7 proc.), Rybakowa (141,3 proc.) i Domańska (138,3 proc.).

Na „czwórkach” pierwsze miejsca zajęli: Woźniakowa (142,2 proc) oraz Kocjaszowa (135,8 proc.).

We współzawodnictwie zespołowym Stolarz Zygmunt (140,9, proc.) wyprzedził Stolarza Stefana (113,4 proc.), a zespół Skonki (125,6 proc.) poraz pierwszy odniósł zwycięstwo nad zespołem Jabłońskiego 94,4 proc.).

W przedzalni osłagneła Zofia Baranek 144,1 proc., a Michalina Kamińska 137,1 proc.

W PZPB Nr 2 w przedzalni Maria Stelmaszczyk (4 strony) osłagneła 136,3 proc., a Irena Komosiak (3 strony) 140,1 proc.

W tkalni na „szóstkach” pierwsze miejsca zajęli: Marczykowska (144,3 proc.), Ciula (134 proc.), Skabiak (126,3 proc.) i Słomczewska (124,4 proc.). Na „czwórkach” czołowe miejsce zajęli Turczak (149 proc.), Hallania Siwińska (144,3 proc.), na Sobieraj (144,9) proc., oraz Me-

W PZPB Nr 6 w przedzalni (750 wrz.) najlepszy wynik uzyskała znowu Helena Jagielska (140,3 proc.), Kazimiera Pazik (140,2 proc.) wyprzedziła znowu Irenę Dubel (139,8 proc.), a Bolesława Brożek (133,7 proc.) Wojciechowską (126,8 proc.).

Zofia Pietraszek (6 krosien) wykonała swą normę w 162,5 proc., a Franciszka Maciejewska 152,4 proc.

We współzawodnictwie grupowym zespół Grzelaka pracujący na I zmianie (130,4 proc.) wyprzedził zespół Bogdańskiego pracujący na drugiej zmianie (130,2 proc.), a zespół Mańkula

(pierwsza zmiana 131,6 proc.) zespół Pacholaka (druga zmiana 127,9 proc.).

W PZPB Nr 7 w tkalni na „czwórkach” uzyskały: Maria Florczak 173,7 proc., a Janina Gablinowska 156,7 proc. W przedzalni (78 wrzecion) osłagneła Maria Woźniak 162,1 proc., a Anna Pawlak 159,7 proc.

W PZPB Nr 8 tkaczka Alicja Lublin pracująca na „szóstce” wykonała swą normę w 168 proc. W przedzalni uzyskała Maria Olczak (wrzeciennice grube) 154 proc. normy, a Leokadia Pacholczyk-wrzeciennice średnie) 144 proc.

W PZPB Nr 9 w tkalni („czwórki”) pierwsze miejsca zajęli: Frych (151,3 proc.), Pakulska (149,7 proc.) i Motylewski (147,8 proc.).

W PZPB Nr 17 gdzie ostatnio bardzo silnie rozwinął się ruch wielowarsztatowców pierwsze miejsca w tkalni („czwórki”) uzyskały: Zofia Sakowska (147,7 proc.), Maria Dudek (145,6 proc.) i Janina Łubowska (137 proc.).

W przedzalni (3 strony) na czoło wysunęły się: Józefa Oficz (163 proc.), Stanisława Wiśniewska (158,9 proc.), Maria Baranowska (154 proc.) i Helena Kwaśniewska (138 proc.).

W PZPB w Pabianicach w tkalni („czwórki”) pierwsze miejsce zajął: Edward Borowiec (154,4 proc.), a drugie Alojza Jarzyńska (154,3 proc.). W przedzalni Maria Koniczna wykonała swe zadanie dzienne w 148,2 proc., a Marta Świątkowska w 142,2 proc.

W PZPB w Zgierzu, w przedzalni najlepsze rezultaty osłagneły: Władysława Zdrojewska (166,6 proc.), Wiktorja Kuźnia (156 proc.), Zofia Dudek (151,6 proc.), Franciszka Karczyńska i Zofia Pieńkowska.

Kolejarze w wyścigu pracy

Kutnowskie Warsztaty Mechaniczne stają do współzawodnictwa z Łodzią i Częstochową

Wezwanie do współzawodnictwa pracy, rzucone przez pracowników oddziału mechanicznego PKP w Łodzi a ogłoszone na łamach „Głosu Kutnowskiego” nie pozostało bez echa. Na apel kolegów i towarzyszy z Łodzi, odpowiedzieli pracownicy oddz. mechanicznego, stając ochoczo do walki o pierwszeństwo w wydajności pracy. Tow. Kierblewski, zastępca naczelnika oddziału mechanicznego w Kutnie, nie poprzestaje bynajmniej na rywalizacji z oddziałem łódzkim. W imieniu całego zespołu pracowniczego, wzywa do walki o pierwszeństwo w wydajności pracy drugi oddział mechaniczny PKP w Częstochowie. Kutno zobowiązuje się w okresie listopad — grudzień wypuścić 1 dodatkowy parowóz miesięcznie ze średniej naprawy (zamiat 7 parowozów — 8) oraz podnieść normę dziennej naprawy bieżących wagonów z 40 do 50. Ponadto doprowadzić do dalszej oszczędności na odcinku użycia paliwa.

Podkreślić należy, że na tym polu oddział kutnowski może się poszczycić pięknym sukcesem, zredukowawszy w przeciągu ostatnich dwu kwartałów zużycie paliwa o całe 30 proc. i zajmując pod tym względem wraz z Ostrowiem Wielkopolskim pierwsze miejsce w dystrykcie łódzkiej. Niemalą zasługę położył tu ob. Górski.

Do walki o jak największą wydajność pracy warsztatowej, występują następujący pracownicy warsztatów: tow. Władysław Rojewski, naczelnik parowozowni w Kutnie; tow. Jan Łukasik, zawiadowca warsztatów w parowozowni; tow. Franciszek Pawłowski, kierownik robót; ob. Stefan Kowalewski, kierownik robót; ob. Stefan Jedyk, kierownik robót; tow. Adam Jankowski, kierownik robót; tow. Jan Maciejewski, kierownik robót wagonowych; ob. Stanisław Kowalewski, kierownik.

Nad całością akcji czuwać będzie ob. Feliks Parysek, naczelnik oddziału.

Wierzymy mocno, że kutnowscy kolejarze swoją pracą wybiją się na czoło współzawodniczących i tak, jak to już nieraz miało miejsce, zajmą pierwsze miejsce w tym szlachetnym turnieju.

TRYBUNA ZWM MŁODYCH

Współpraca harcerstwa z ZWM

Na skutek zrozumienia konieczności współpracy przez obie organizacje młodzieżowe, hufcowi środowiska łódzkiego harcerzy i aktywności szkolniacy z ZWM odbyli wspólne zebranie, poświęcone uzgodnieniu form współpracy na terenie szkolnym.

Do komisji, której zadaniem będzie rozpracowanie metod wspólnej pracy, weszli ze strony ZHP d-howie: Lewandowski, Albrecht, Cedzyński i Jakubowski, ze strony ZWM kole-dzy: Perczyński, Tych i Zarska.

L. B.

S F M D — potężna siła demokracji

Młodzież całego świata walczy o pokój

Młodzież całego świata, zrzeszona w Światowej Federacji Młodzieży, obchodzi corocznie dwa wielkie święta. Jedno — to „Światowy Tydzień Młodzieży”, pierwszy tydzień wiosny, a drugie — dzień 10-go listopada — Światowy Tydzień Młodzieży, obchodzony jako rocznica S.F.M.D.

W dniu tym przed dwoma laty 600 delegatów 64 narodów zebrało się w Londynie i po-

stanowiło utworzyć Światową Federację Młodzieży Demokratycznej. Od pierwszej chwili swego powstania Federacja wkroczyła zdecydowanie na drogę walki o sprawiedliwość, wolność i suwerenność narodów całego świata.

W dniu 10-go listopada 48-miomilionowa rzesza członków S.F.M.D. zmanifestuje uroczystością swą jedność, zdecydowaną postawę. Młodzież zrzeszona w S.F.M.D. stanowi potęż-

ną siłę demokracji, walczącą o trwały pokój wobec zakusów międzynarodowych kół imperialistycznych, a szczególnie wobec zakusów imperializmu amerykańskiego.

Młodzież polska zna dobrze cenę wolności i pokoju i wie dobrze, że tylko jedność prowadzi do zwycięstwa w walce o odbudowę kraju. Zarządy główne wszystkich polskich demokratycznych organizacji wydały wspólną odezwę w której stwierdzają m.in.:

„My, młodzież ZMW RP „Włc”, ZWM, OMTUR, ZMD, ZHP budujemy Polskę Ludową z całą swą młodzieńczą energią i zapalem.

Wzywamy całą młodzież do wzmożonego udziału w odbudowie kraju i realizacji planu trzyletniego.

Przez wzmożony wysiłek w wyścigu pracy, w fabrykach i na roli, zdobywając wiedzę, upowszechniając kulturę, budujemy lepsze jutro młodzieży polskiej, utwierdzamy niepodległość i potęgę naszego kraju.

W drugą rocznicę powstania Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej cała młodzież polska manifestuje swą jedność z młodzieżą walczącą o pokój i wolność we wszystkich krajach świata.

Manifestujemy jedność młodzieży polskiej w obronie pokoju, przeciw imperialistycznym zakusom na nasze granice zachodnie, oparte na Odrze i Nysie Łużyckiej.

Manifestujemy swe nieugięte stanowisko przeciw planowi Marshalla, próbie odbudowy zbrodniczych, faszystowskich Niemiec.

10-go listopada wykażemy swą solidarność w walce z faszyzmem i imperializmem, nosząc pomoc młodzieży Grecji i Hiszpanii, walczącej o niepodległość i wyzwolenie społeczne.

10-go listopada manifestujemy przeciw anglosaskim atakom imperialistycznym, pracując wydatnie dla pokoju i suwerenności Polski”.

Wojewódzka Komisja Porozumiewawcza Organizacji Młodzieży przyjęła na swym ostatnim posiedzeniu rezolucję, wzywającą wszystkich młodych do zadokumentowania swej solidarności z S.F.M.D. przez pracę dla swego miasta i kraju. W myśl rezolucji wyruszają jutro na Bałuty ZWM-owcy i OMTUR-owcy, ZMD-owcy i harcerze oraz Wiclarze. Zapłatę za wykonaną pracę przy oczyszczaniu dzielniccy z gruzów postanowiono przeznaczyć dla młodzieży krajów walczących o wolność, w pierwszym rzędzie dla młodzieży Grecji i Hiszpanii. W ten sposób i my, młodzież łódzka, zadokumentujemy swą solidarność z młodzieżą całego świata w realizowaniu szczytnego hasła Federacji:

„Łączymy się w walce o trwały pokój”.

Jerzy Feliksiak.

Młodzież radziecka w walce i pracy

Revolucja Październikowa była w życiu narodów, gnębionych przez carat, wielkim przełomem. Narody Związku Radzieckiego uzyskały prawo do swobodnego rozwoju narodowego i kulturalnego. Wśród budowniczych nowego ustroju nie zabrakło młodzieży radzieckiej. Miliony młodych dziewcząt i chłopców przyczyniło się waleśnie do utrwalenia ustroju socjalistycznego. Dzisiaj, po trzydziestu latach, młodzież radziecka może z dumą spojrzeć na swoje osiągnięcia.

Nie wszyscy zapewne wiedzą, że wysiłkiem całej młodzieży radzieckiej powstało duże, przemysłowe miasto. Nazwano je na cześć młodzieży — „Komsomolsk” — to organizacja młodzieży radzieckiej — „Komsomol” (Związek Młodzieży Komunistycznej). Komsomol liczy kilka milionów członków i skupia najbardziej wartościową część młodzieży radzieckiej. Zapłał do twórczej pracy czepała i czerpie młodzi radziecka z tej świadomości, że ZSRR jest ich Ojczyzną. Dobrą Ojczyznę.

W okresie carskiego panowania na terenie

obecnego ZSRR było ponad 65 procent analfabetów. Wśród Tadżyków np. ludzi, którzy umieli pisać i czytać było bardzo mało. W roku 1914 zaledwie 400 dzieci pobierało naukę w szkołach powszechnych, a w roku 1938 — 235.000. Wzrost prawie 600-krotny. Dziś w ZSRR analfabetów jest znikoma ilość. Nowy ustrój zapewnił młodzieży szeroki dostęp do szkół. 600 tysięcy studentów studiuje na wyższych uczelniach, a miliony uczniów uczy się w szkołach powszechnych i zawodowych. Nowy ustrój zapewnił młodzieży radzieckiej prawo do kulturalnego życia. Świetlice, teatry, kina i inne placówki kulturalne są w Związku Radzieckim dostępne dla każdego.

Młodzież wydaje własne pisma. „Komsomolskaja Prawda” jest jedynym obok czeskiego „Młoda Fronta” dziennikiem młodzieżowym na świecie. Dzięki olbrzymiemu nakładowi czyta ją prawie każdy młody człowiek.

Wśród młodzieży radzieckiej nie ma żadnych uprzedzeń rasowych czy narodowościowych. Żyją tam zgodnie obok siebie Rosjanie i Białorusini, Tatarzy czy Uzbeki. Związek

Radziecki jest jedną wielką rodziną młodych ludzi. Jeżeli w okresie międzywojennym młodzież radziecka cały swój zapał włożyła w budowę nowego państwa, to w okresie wojny z Niemcami hitlerowskimi potrafiła ponieść ciężkie ofiary w obronie swej ojczyzny. Dużo młodych żołnierzy zostało za dzielność odznaczonych wysokimi orderami. Nie brakło wśród nich nawet honorowych tytułów Bohaterów Związku Radzieckiego.

Okres powojenny postawił przed młodzieżą nowe zadanie — odbudowę Ojczyzny. Trzeba stwierdzić, że zadanie to młodzież radziecka wypełnia z całym poświęceniem i zrozumieniem.

My, Polacy, możemy dużo się nauczyć od młodych Rosjan, Gruzynów, Ukraińców czy Armeńczyków. Młodzież polska żywo interesuje się życiem młodzieży radzieckiej. I w czasie wojny, na frontach antyniemieckich, i teraz nawiązujemy bliskie, serdeczne kontakty. Przyjaźń nasza jest trwała. My młodzi mamy wspólne, pokojowe cele.

Leszek Błaszczak.

Współzawodniczymy z górnikami

Na uroczystości zakończenia III-go Etapu Młodzieżowego Wyścigu Pracy przedstawiciel górników powiedział: „Będziemy bić się z Wami nie na noże czy pięści, ale o zwycięstwo zadecyduje ilość wyprodukowanych metrów materiału, czy kilogramów węgla”.

W równie bezpośrednich słowach rozmawiała górnicy z włókniarzami w fabrykach Łodzi i Zgierza i dlatego potrafili znaleźć wspólny język. Rozmowy te były nacechowane szczerością.

Gdy szliśmy wraz z górnkami do fabryk „wyzwanych” przez kopalnie śląskie, górnicy zarzucali nas pytaniami, dotyczącymi produkcji, warunków pracy. Z radością zwiędzali fabryki, mówiąc: „Będziemy przynajmniej wiedzieli z kim się ścigamy”. Z zainteresowaniem słuchali słów przewodnika, objaśniającego im proces produkcji. A włókniarze z zainteresowaniem przyglądali się ślązakom.

Przy smacznym żurku w stołówce PZPW Nr 2 im. Norberta Barlickiego, śląskie pierony wyjaśniały dziewczętom-włókniarzom, dlaczego jeden z nich ma czarne pióra na czapce, a drugi czarne i białe. Dziewczeta natomiast opowiadały o swych pracach świdlicowych. Padaly wzajemne zaproszenia. Ale to już po zakończeniu IV Etapu Wyścigu Pracy.

Ten właśnie Etap był głównym powodem przybycia górników do fabryk łódzkich. Część kopalni zawarła już umowy o współzawodnicztwie w niedzielę na uroczystości. Inne kopalnie, jak „Ludwik” czy kopalnia „Concordia”, podpisały je bezpośrednio w fabrykach łódzkich. Kol. Magiera, przedstawiciel górników kopalni „Concordia”, po podpisaniu umowy z przedstawicielami młodzieży F-my Barlicki powiedział:

„Życzę Wam jak najlepszych wyników”.

Dodał mi jednak na ucho: „My, górnicy, jesteśmy pewni zwycięstwa”.

Odpowiedziałem mu, że my również. Ano zobaczymy.

Akademia w ZWM

Wczoraj odbyła się w lokalu Zarządu Miejskiego ZWM uroczysta akademia z okazji obchodu rocznicy Rewolucji Październikowej.

Po wysłuchaniu referatu licnie zebrani ZWM-owcy postanowili wysłać depezę gratulacyjną do Generalissimusa Stalina i do młodej radzieckiej. W tej ostatniej czytamy:

„W dniu Wielkiego Święta Narodów Związku Radzieckiego i mas pracujących całego świata przesyłamy Wam wyrazy głębokiej przyjaźni i solidarności w walce o pokój i bezpieczeństwo narodów. Korzystając z Waszego doświadczenia damy wszystko ze siebie by dźwignąć nasz kraj ze zniszczeń wojennych

Na niedzielnej uroczystości zakończenia III-go Etapu Młodzieżowego Wyścigu Pracy i później na fabrykach łódzkich zostały podpisane następujące umowy o współzawodnicztwie między młodzieżą włókienniczą Łodzi a górnikiem:

Młodzież Państwowych Zakładów Przemysłu Bawełnianego Nr 1 wezwała młodzież kopalni Zabrze—Wschód.

PZPB Nr 2

PZPB Nr 3

PZPB Ruda Pabianicka

PZPJG Nr 8

PZPB Nr 7

PZPB Nr 5

PZPW Nr 1

PZPW Nr 2

— kopalnię „Borek”

— kopalnię „Wujek”

— kopalnię „Jadwiga”

— kopalnię „Włeczorek”

— kopalnię „Miechowice”

— kopalnię „Sośnica”

— kopalnię „Ludwik”

— kopalnię „Konkordia”

Przy pracy n'e ma czasu na rozmowę

Jak osiąga się dobre rezultaty

Nie dam się — mówi kol. Lipińska

Kol. Halina Lipińska (PZPB Nr 1) w III Etapie Młodzieżowego Wyścigu Pracy zajęła I miejsce, wyrabiając na 6 krosnach 179 procent normy... Zastajemy ją właśnie przy pracy. Jest tak zajęta warsztatami, że ani zauważyła, jak kol. fotoreporter „cyknął” ją przy zmianie członka i zmusza nas do tego, że prowadzimy z nią rozmowę w biegu, biegnąc dosłownie od krosna do krosna...

— Stanać ani na chwilę nie mogę, bo nie wyobrażacie sobie, ile w tej pracy znaczy każda minuta, każda sekunda... Żeby „wyciągnąć” 179 procent, to tak jak widziacie — przez całe 8 godzin muszę chodzić i pilnować...

— Czy wystarczy tu tylko pilnować?

— Oczywiście, nie! Trzeba sobie umieć zorganizować pracę. Ja np. ponumerowałam sobie maszyny i po kolei je puszczam, a zatem kolejno mi się wtedy kończą wątki i zawsze z góry wiem (jeśli oczywiście jest dobra przędza i nie ma jakichś wypadków), który wątek powinienem zmienić. To bardzo ułatwia pracę i oszczędza zbędnego biegania od jednego końca do drugiego. Dużą rolę gra tu także uważne śledzenie osnowy przed nielnicami. Staram się każdy większy supełek na osnowie likwidować przed nielnicami, co chroni przed zrywaniem się osnowy i przed postojami. Ale główna rzecz to uwaga. Całe 8 godzin muszę myśleć tylko o tym co robię, i pilnować, pilnować...

— A czy praca wam odpowiada i nie macie innych „życiowych” zainteresowań?

— Owszem, mam — ale na to starczy mi czasu po pracy. Biorę udział w naszym balecie i w chórze i w sekcji sportowej; szczegó-

nie lubię tańczyć w balecie, nawet początkowo miałam zamiar (za namową kierownictwa) iść do szkoły artystycznej, ale teraz już nie chcę. Doszłam do przekonania, że można być szczęśliwą będąc tkaczką...

— Mam świadomość, że jestem dobrą robotnicą, że umiem dobrze tkąć. A to zapewnia mi zarobek. Moje zarobki w tej chwili sięgają 16-tu tysięcy miesięcznie. Zwycięstwo w Wyścigu Pracy, poza cennymi nagrodami (szczególnie odbiornik radiowy sprawił mi wiele radości) — zaspokoilo moje najgorętsze od roku pragnienie — zdobyć pierwsze miejsce. Ambicja taka zrodziła się u mnie w drugim etapie, w którym zdobyłam III miejsce. Zwycięstwo w Wyścigu zasknęło mnie bezpośrednio z wielkimi ludźmi w Polsce, którzy okazali się dla mnie naprawdę serdeczni, bliscy, przekonują mi tym, że dziś człowiek pracy ma w Polsce pierwszeństwo. Naprawdę, wierzę mi, że praca w tkalni dała mi szczęście...

— Ale nie mogę dłużej z Wami rozmawiać — mówi kol. Lipińska — bo — ale to już tajemnica — wcale nie myślę spocząć na laurach i chcę normę swoją utrzymać aż do IV Etapu Wyścigu. Czuję teraz, że wszystkie koleżanki „po cichu” ścigają się ze mną i postanowiłam sobie, że się nie dam, żeby sobie nie pomyślały, że „jak zdobyła nagrodę — to już jej się nie chce dalej”. Właśnie, że nie. Współzawodniczę oficjalnie z ob. Gołygowską, a nieoficjalnie z całą salą, dlatego — wybaczyć — nie chcę stracić ani jednej sekundy — bo takie przerwy właśnie, chwilowa nieuwaga kosztują 4 czy 5 procent normy dziennie...

Halina Lipińska (PZPB Nr 1)

— Ano to trudno, nie zdradźcie się jednak i nie macie pretencji, jeśli ta rozmowa z Wami wypadnie w „Trybunie” — trochę chaotycznie... A w imieniu całej ZWM-owej młodzieży życzymy Wam serdecznie powodzenia w dalszej pracy i zamierzonych „życiowych” na przyszłość.

(A.)

Z życia Partii

UWAGA, PRELEGENCI I INSTRUKTORZY DZIELNICY LEWEJ-SRODMIEJSKIEJ

Dzisiaj o godz. 16-tej w lokalu własnym przy ul. Południowej 11 odbędzie się odprawa prelegentów i instruktorów organizacyjnych Lewej-Srodmiejskiej. Sprawy bardzo ważne. Obecność obowiązkowa.

ZEBRANIE SEKRETARZY KOŁ GÓRNEJ-PRAWEJ

Dzisiaj o godz. 18-tej w lokalu własnym przy ul. Czerwonej Nr 3 odbędzie się odprawa sekretarzy wszystkich kół Górnej-Prawej.

ZEBRANIE KOŁA NAUCZYCIELI PPR

Dzisiaj o godz. 18,45 w lokalu dzielnicji Śródmieście przy ul. Piotrkowskiej 63 odbędzie się zebranie Koła Nauczycieli PPR. Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

UROCZYSTOŚĆ ODSŁONIĘCIA SZTANDARU PPR GÓRNEJ-LEWEJ

W niedzielę 9. 11 b. r. o godz. 14-tej w lokalu Domu Propagandy PPR przy ul. Piotrkowskiej 262 odbędzie się uroczystość odsłonięcia sztandaru dzielnicowego Górnej-Lewej.

ZEBRANIA KOŁ PPR

W dniu dzisiejszym odbędzie się zebrania kół w następujących fabrykach i dzielnicach:

RUDA PABIANICKA

O godz. 15-tej „Pierwsza Rudzka”. O godz. 13-tej Stalarnia Mechaniczna.

WIDZEW

O godz. 17-tej terenowe koła „Stoki”, „Si-kawa”.

GÓRNA

O godz. 13-tej Państwowe Zakłady Lotnicze.

PRAWA-GORNA

O godz. 17,30 PZPW Nr 2.

LEWA-GORNA

O godz. 12-tej PZPB Nr 14. O godz. 14-tej f. „Weig”. O godz. 13-tej f. „Wega”. O godz. 15,30 Browar „Perla”.

LEWA-SRODMIEJSKA

O godz. 13,30 Fabryka Wózków, f. „Edelman Grütz”. O godz. 13-tej f. „Hance”. Zakłady Stolarskie — koło 1.

PRAWA-SRODMIEJSKA

O godz. 15,30 f. „Gepert”. O godz. 16-tej f. „Imas”.

SRODMIEŚCIE

O godz. 14-tej Zjedn. Przem. Organizacyjnego. Drukarnia M. B. P., Centrala Zaopatrzenia Przem. Papierniczego. O godz. 17-tej Książka Nr 1. Wojew. Zarząd ZWM. O godz. 17,30 f. „Hiraz”.

STAROMIEJSKA

O godz. 14-tej pracownicy biura PZPB Nr 2. O godz. 18-tej PSS koło 6, terenowe koło „Zdrowie”. O godz. 18-tej f. „Lido” — koło 1 i 2. O godz. 13-tej f. „Laskowski”. Fabryka Gumowa Nr 3, Fabryka Pasów i Artykułów technicznych.

BALUTY

O godz. 13-tej f. „Rzejak”. O godz. 14-tej garbarnia „Niecała”. O godz. 18-tej „Zabie-niec”.

KOMUNIKAT

Dzielnica Lewa-Srodmiejska w dniu 9 bm. o godz. 11 urzędza uroczystą akademię w związku z trzydziestolecie rewolucji październikowej. Po przemówieniach odbędzie się część artystyczna. Powiadamy wszystkich członków dzielnicy i sympatyków.

Komitet.

UWAGA!

Kolporterzy kół fabrycznych PPR, którzy wpłacili za „Trybunę Wolności” na miesiąc listopad 1947 r. winni zgłaszać się do R. S. W. „Prasa”. Rozdzielnia Łódź, ul. Piotrkowska 200 po odbiór „Trybuny Wolności” z kwitami wpłat od 8 rano do 16 pp.

OGŁOSZENIE

Ubezpieczalnia Społeczna w Łodzi podaje do wiadomości, że od dnia 1 stycznia 1948 roku udzielać będzie wszelkiego rodzaju świadczeń tylko posiadaczom legitymacji ubezpieczeniowych.

Legitymacje wydaje Wydział Ewidencji Ubezpieczalni, Łódź, ul. Wólczańska 225 w godz. 8-14-ej, w soboty 8-12-ej.

Legitymacje otrzymać może ubezpieczony, względnie upoważniony, pełnoletni członek rodziny, zamieszkujący z ubezpieczonym w jednym gospodarstwie domowym, po przedłożeniu następujących dowodów: 1) zaświadczenia pracodawcy, 2) metryki urodzenia dzieci, 3) zaświadczenia szkolnego dla dzieci od 16 do 24 lat, 4) zaświadczenia gospodarza domu, administratora lub komitetu domowego, stwierdzającego, że pozostali członkowie rodziny (t.j. rodzice i rodzeństwo zamieszkują z ubezpieczonym (odkąd) w jednym gospodarstwie domowym i pozostają na całkowitym utrzymaniu ubezpieczonego, oraz nie trudnią się pracą zarobkową.

Posiadacze starych legitymacji (ważnych w 1939 r.) winni przedłożyć je celem uzupełnienia i uwierzytelnienia, gdyż po 1 stycznia 1948 roku niewierzytelnione legitymacje honorowa ne nie będą.

Ubezpieczeni posiadający fotografie (swoje i członków rodziny) winni przedłożyć je przy odbiorze legitymacji, w celu wklejenia i uwierzytelnienia.

Powyższe nie dotyczy pracowników rolnych, leśnych oraz zatrudnionych w gospodarstwach ogrodniczych, jak również emerytów i inwalidów, którym świadczenia udzielane są na zasadach dotychczasowych.

Ubezpieczalnia Społeczna w Łodzi

OGŁOSZENIA DROBNE

Kupno - Sprzedaż

KRAWATY—Szale stare nowe wzory włókien Łódź, 6-go Sierpnia 2.

KUPNO — Sprzedaż pierza i puchu „AW-ZA” Łódź, Południowa 5. 10301

SPRZEDAŻ części samochodowych i opon St. Jaracza 20 K. Baranowski i W. Pa-luszkiewicz. 10784

AMERYKAŃSKIE nowe opony samochodowe poleca „Hogel” Łódź, Piotrkowska 181.

PLYTY najnowsze przeboje oraz radio-aparaty poleca „Melodifon” Łódź, Piotrkowska 155. 10617

KONFEKCJA — sprzedaż F. Ruciński i S-ka Łódź, Piotrkowska 80 cefcywa lewa i p.

SILNIK spalinowy marki „Hudson” 8-cmno cylindrowy okazynie sprzedam Łódź Legionów 9 Z. Stocz-kowski. 10835

PRZYCZEPE Samochodowa 3-tonowa okazynie sprzedam w do-brym stanie Łódź, Legionów 9. Z. Stocz-kowski. 10834

SPRZEDAŻ Akcesorii i części samochodowych Z. Stoczkowski Łódź, ul. Legionów 3, tel. 149-01. 10836

EPIDIASKOPY, mikro-skopy, niwelatory, fotoaparaty, J. Pujdak S-ka Łódź, Piotrkow-ska 83 9327

Nauka

KURSY SAMOCHO-DOWE Gerharda, Łódź, Piotrkowska 171. Kościuszki 68, za-wodowe, amatorskie. Wykłady teoretyczne, pokazy filmowe, ćwiczenia na modelach, jazda samochodami o sobowym i ciężarowy mi. Kompletory poranne i wieczorne. Nauka rozpoczyna się w dniu zapisu. Zamiej-scowym niżki kolejo-we. 10840

Zaofiarowanie pracy

CENTRALA Zbytu Przemysłu Skórzanego, Łódź, ul. Czackie-go 16 (obok parku We-necja) przyjmie od za-raz kreślarsza. Zgła-szać się osobiście w Wydziale Personalnym. 10796

POTRZEBUJEMY mło-dych chłopców do po-mocy w stolarni Ja-kuba 16. 10841

POSZUKUJE kraw-ców do męskiej kon-fekcji. Zgłoszenia Piotrkowska 41 m. 25.

POWAŻNA instytucja poszukuje księgowego ze znajomością księ-gowości rolnej. Oferty wraz z życiorysem składać Prasa Piotrkowska 55 pod „Księ-gowy”. 2702

WARSZTATY Lotni-cze Pl. Niepodległoś-ci 4 (Pl. Leonarda) przyjmą od zaraz ślu-szarza maszynowego do remontu obrabia-rek. Warunki płacy do-omówienia. 2700

Zagubione dokumenty

ZGUBIONO dowód o sobisty i kartę rejestracyjną z RKU-Piotrków na nazwisko Wic-czek Władysław Józef Dobrzyńska 2.

ZGUBIONO dowód konia na nazwisko Wład Henryk Nowe —Łagiewniki gm. Lu-ębierz 2715

ZGUBIONO dowód o sobisty i kartę zameldowania Głubińska Leokadia Pabianice 7-go Listopada 61.

ZGUBIONO zaświadczenie RKU. Musiń-ski Roman Zamkowa 10 Pabianice. 2717

UNIEWAŻNIAM za-gubioną legiti. pracy Nr. 15047, legiti. Zw. Zaw. Saladaj Stefan Pabianice Jakuba 14.

ZGUBIONO leg. PPR na nazwisko Gold-berg Mendel Andrzej Struga 44. 2719

ZGUBIONO kartę rejestracyjną RKU—Łódź, metrykę urodze-nia, kartę rozpoznaw-czą Napieraj Stani-sław i legiti. W. Zaw. i Filmu Polskiego Na-pieraj Tadeusz My-słowska 11. 2720

ZGUBIONO kartę rejestracyjną RKU—Łódź Bednarczyk Stefan wieś Babiczki gm. Ba-bice pow. Łódzki.

ZGUBIONO dowód tożsamości konia Nr 21153 na nazwisko Janeczek Andrzej wieś Przecznie gm. Wyglie-zów pow. Łask. 2724

SKRADZIONO legit. służbową wydaną przez Inspektorat Szkolny Wasilewska Lucja, Marotońska 115

SKRADZIONO ksią-żeczkę Ubezpieczenio-wa na nazwisko Le-bioda Kazimiera Zmienna 5b. 2727

ZGUBIONO kartę rejestracyjną wyd. przez gminę Mikołajów na nazwisko Darnikowski Stanisław, Łaznowska Stanisław. 2710

ZGUBIONO legit. 2 tramwajowe, książeczkę RKU—Łódź, dowód osobisty przedwojenny, palecwkę i inne dokumenty Jarosz Jó-zef Sokola 23. 2683

ZGUBIONO rekawicz-kę z lewej ręki skó-rzaną brązową Cu-krowska Gdańska 15 m. 10.

UNIEWAŻNIAM zgubioną kartę rejestracyjną RKU—Kościńskie na nazwisko Podko-wiński Tomasz osada Kłwów, pow. Opocz-no. 2687

ZGUBIONO leg. szkolną na nazwisko Kaczmarek Tomasz Wesel na 43. 2685

ZGUBIONO leg. szkolną i książeczkę Ubez-pieczeniową na naz-wisko Zajdler Per-to-wa 34. 2684

SKRADZIONO kartę rejestracyjną i 2 legit. tramwajowe Kubi-aka Wacława. 2689

ZGUBIONO dowód tożsamości kolejowy i trzy bilety bezpłatne na rok 1948 na naz-wisko Ireny Bichel Andrzejów ul. Roki-cińska nr 47. 2690

ZGUBIONO kartę rejestracyjną z RKU—Tomaszów Mazow. na nazwisko Pietrak Ka-zimierz. 2691

ZGUBIONO różne do-kumenty wyd. w stre-fie amerykańskiej Jó-zefa Króla Piaski, Sie-radz, Meka. 2692

ZAGUBIONO legiti-mację Bratniej Pomo-cy UL Nr 2208 Ma-kowskiej Leonii. 2695

ZGUBIONO kartę rejestracyjną z RKU—Kutno na nazwisko O-siecki Tadeusz. 2697

ZGUBIONO kartę RKU—Płońsk na naz-wisko Przygódzki Sta-nisław Dworska 14.

ZGUBIONO leg. żółta tramwajowa na nazwi-sko Frackiewicz Hen-ryk, Limanowskiego 157.

ZGUBIONO leg. szkolną na nazwisko Urba-niak Leczek. 2707

ZGUBIONO kartę repatriacyjną na nazwi-sko Zofia Irena Wit-kowska Dr Więckow-skiego 69. 2708

ZGUBIONO palecwkę i dowód konia na naz-wisko Brzeziński Sta-nisław wieś Żelgoszcz gm. Dobra. 2709

ZGUBIONO dyplom, kartę rzemieślniczą młynarską Nr 172 i tymczasowy dowód tożsamości wyd. przez Zarząd Gminy w Pe-czniewie na nazwisko Grzelak Adam wieś Ferdynandów pow. Turek. 2710

ZGUBIONO leg. PPR na nazwisko Dros Ed-ward Myśliwska 29.

ZGUBIONO książeczkę z Ubezpieczalni na nazwisko Balcerek Bartłomiej Kątna 48.

ZGUBIŁAM zaświadczenie tymczasowe na krzyż Grunwaldu III klasy Halina Kurek klasy Halina Kurek — Ludowa. 2712

Różne

ZAKŁADY Przemys-łowe pod Zarządem Państwowym Łódź, Pogonowskiego 56/58

MEBLE na raty i ta-nio poleca Państwo-wa Stalarnia Łódź, Gdańska 112. 9561

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO

Dzisiaj o godz. 19 grana z sukcesem na scenach radzieckich i innych sztuk jednego z najwybitniejszych współczesnych dramaturgów rosyjskich K. Simonowa „Zagadnienia rosyjskie”.

Reżyseria Leona Schillera. Dekoracje Ottona Axera.

TEATR POWSZECHNY TUR

Dzisiaj o godz. 18 przedstawienie „Fircyka w złotych”, całkowicie sprzedane.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA ul. Daszyńskiego 34

Dzisiaj o godz. 18 przedstawienie „Fircyka w złotych”, całkowicie sprzedane.

TEATR KUKIELEK RTPD ul. Nawrot 27

Codziennie oprócz poniedziałków widowisko zamknięte dla dzieci szkół powszechnych. W każdą niedzielę i święta o godzinia 12-ej widowisko „Dziwny Doktor” część I wg. powieści Lotfingsa.

CYRK Nr 2 — Plac Leonarda

Codziennie o godz. 19.15 program zmieniony.

ZJEDNOCZENIE PRZEMYSŁU BUDOWY MASZYN WŁÓKIENNICZYCH

zatrudni:

RUTYNOWANYCH KSIĘGOWYCH I KSIĘGOWYCH - BILANSISTÓW,

oraz

KALKULATORÓW WARSZTATOWYCH

Zgłoszenia wraz z życiorysami do Wydziału Personalnego Zjednoczenia Łódź, pl. Zwycięstwa 2. Warunki do omówienia. 10845

Ostrzeżenie

CENTRALA TEKSTYLNĄ ostrzega przed nabyciem maszyny do liczenia-Arytmometru marki „Braunsvig”-„Nowa” nr 106634, skradzionej i lub 2.XI 47 r. z Biura Sprzedaży Wyrobów Konfekcyjnych w Łodzi, ul. Piotrkowska 37. 10851

OSTRZEŻENIE

Ostrzega się przed kupnem maszyny do pisania walizkowej marki „Royal” Nr P. 88-248933 skradzionej w dniu 3.11. 47 r. z fabryki Bechtold i Seiler, ul. 6-go Sierpnia 65.

KOMUNIKAT

Zarząd Sekcji Majstrów przy Związku Włókienniczym zawiadamia, że w dniu 9.11 rb. o godz. 9 rano (niedziela) w sali Kina „Przedwiośnie” odbędzie się ogólne zebranie członków. Punktualność obowiązkowa. Zarząd

Polski Przemysł Gumowy „GENTLEMAN” w Łodzi

zatrudni natychmiast:

samodzielnich wykwalifikowanych księgowych obeznanych z księgowością przedsiębiorstwa w oparciu o jednolity plan kont: elektromonterów, pracowników do wydziału zakupu, ze znajomością działu chemikali i tkanin oraz wysoko kwalifikowanych urzędników do wydziału planowania.

Reflektuje się tylko na siły pierwszorzędné o wysokich kwalifikacjach.

Zgłoszenia przyjmuje wydział personalny Fabryki „Gentleman” w Łodzi, przy ul. Limanowskiego 156 od godz. 8 do 16.

AUKCYJNA SPRZEDAŻ FUTER

Centrala Zbytu Przemysłu Skórzanego w Łodzi podaje do wiadomości, że w dniu 12.11. 47 r. o godz. 13-ej odbędzie się w magazynie w Łodzi przy ul. Limanowskiego 166 aukcyjna sprzedaż niżej wyszczególnionych skórek futerkowych:

blamy nutrietowe, jagnięce bułgarskie, nurkowe, królicze farbowane i naturalne, foki, lutry, oceloty, lisy, tchórze, kuny i inne.

Do aukcji mogą przystąpić wszyscy kuźnierze, przedsiębiorstwa i Spółdzielnie kuźnierskie legitymujące się świadectwem przemysłowym na rok bieżący.

Reflektanci zobowiązani są przed aukcją wpłacić wadium w kwocie zł 50.000.

Ogledziny i informacje pod powyższym adresem w dniu 12.11. 47 r. od godz. 8-ej do 12-ej. 10837

DZIENNI ŁÓDZI

AKADEMIA
Z OKAZJI 30-ROCCZYCY REWOLUCJI
PAŹDZIERNIKOWEJ

Dom Kultury Młocjanów wspólnie z Kolem Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej organizuje w sobotę 8 bm. o godzinie 19-ej we własnej sali widowiskowej przy ul. Nawrot 27, **AKADEMIĘ** z okazji 30 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Na program Akademii złożą się:
Przemówienie okolicznościowe Red. Stefana Żółkiewskiego, produkcje artystyczne solisty tancerza Stefana Dowgirda, produkcje śpiewacze solowe i zespołu pieśniarskiego Aleksandra Sawina, występ 160-osobowego zespołu Ośrodka Szkolenia Zawodowego Fabryk Przemysłu Metalowego w Łodzi, pod kierownictwem Mgr. Mariana Mikuty, zespołu tanecznego Ośrodka Szkolenia Zawodowego pod kier. Stefana Dowgirda i występ orkiestry Komendy Miejskiej M.O. pod kierownictwem D. Dobkiewicz.

Wstęp wolny.

W DOMU KULTURY MŁOCJANÓW

W niedzielę 9. 11. br. o godz. 11 w Domu Kultury Młocjanów — odczyt pt. „William Szekspir i jego dzieła. — wygłosi prof. Michał Kostantynowicz — wstęp wolny.

Tegoż dnia o godz. 15, 17, 19 i 21 odbędą się seanse filmu produkcji radzieckiej pt. „Admirał Nachimow”. Wstęp po zł. 20.

Wieczorem o godz. 17-ej rozpocznie się wieczorek taneczny.

POSIEDZENIE NAUKOWE W IZBIE APTEKARSKIEJ

Dziś, w sobotę, 8 listopada r. b. o godz. 20 (8 wieczorem) w lokalu Izby Aptekarskiej przy ul. Piotrkowskiej 50 odbędzie się posiedzenie naukowe Okr. Izby Aptekarskiej, na którym mgr. Józef Cymer wygłosi interesujący odczyt naukowy n. t. „Streptomycyna”.

REFERAT W LIDZE KOBIEC

W dniu 8 listopada 1947 roku (sobota) o godzinie 18-ej w lokalu Ligi Kobiet, przy ulicy Andrzeja Struga Nr 1 w Łodzi — sędzina Zofia Bartnicka wygłosi referat pt. „Sady obywatelskie”.

W Związkach Zawodowych

KOMUNIKAT

Zawiadamiamy, że Akademia urządzona przez Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej i Okręgową Komisję Zw. Zawodowych w Łodzi, na którą złożą się występy chóru i solistów radzieckich pod dyktando prof. Świełickow, odbędą się dnia 9 listopada br. o godz. 10-tej w Państwowym Teatrze Wojska Polskiego przy ul. Stefana Jaracza 27.

Okręgową Komisję Zw. Zawodowych w Łodzi

Dzień Łódzi

ODCZYT

Dnia 10 listopada r. b. o godz. 18-tej w lokalu przy ul. Piotrkowskiej 102 odbędzie się odczyt inż. Włodarczyka Wacława na temat „Sprawozdanie z Kongresu Techników Francuskich w Lyonie”.

ZEBRANIE KOŁA KUPCÓW I RZEMIEŚLNIKÓW STRONNICTWA DEMOKRATYCZNEGO

Dziś, w sobotę, dnia 8 listopada rb. Zarząd Koła Kupców przy Stronnictwie Demokratycznym w Łodzi zwołuje ogólne zebranie kupców i rzemieślników w lokalu Klubu Demokratycznego przy ul. Piotrkowskiej 89. Początek zebrania punktualnie o godz. 18,30 popoł. Na porządku obrad sprawy koncesjonowania przedsiębiorstw. Przemawiać będą m. in. pos. K. Czyżowski i mgr. K. Boniecki.

DO KIEROWNIKÓW ŚWIETLIC

Zw. Zaw. Rob. i Prac. Przem. Włókienniczego, Wydz. Kult.-Oświat. powiadamia o konferencji kierowników świetlic, która odbędzie się dnia 10. 11. b. r. o godz. 9-tej, w świetlicy (fabryka im. Strzelczyka) przy ul. Piotrkowskiej 217. Obecność obowiązkowa. Jednocześnie przypominamy o nadesłaniu wykazu analfabetów, sprawozdań ogólnych, kasowych, planu pracy i rozkładu zajęć świetlicowych.

Co nowego w ZWM

UWAGA, CZŁONKOWIE KURSU AKTYWU!
W sobotę dn. 8 bm. odbędzie się w lokalu Zarządu Miejskiego Związku Walki Młodych o godz. 20-ej pierwsze zebranie Kursu Aktywu. Obecność wszystkich uczestników Kursu obowiązkowa!

Tkalnica Mechaniczna Jedwabiu
JAN PIWOCHA i S-ka
Łódź, ul. Karolewska 9
tel. 185-50
Wyrób tkanin jedwabnych

Zakład Rzeźbiarsko-Kamiennarski
Edward Szymański
Łódź, Cmentarna 2

Ze sportu

Pisarski jest gotów...

Kierownik pięściarstwa ŁKS-u opowiada o ostatnich przygotowaniach łodzianina do meczu z „Kolką”

KOLCZYŃSKI

Pojedynek dwóch szermierzy pięści, dwóch długoletnich i zasłużonych dla naszego pięściarstwa reprezentantów wagi średniej Kolczyńskiego (Warszawa) z Pisarskim (Łódź) — nie potrzebuje reklamy.

PO RAZ DRUGI W ŻYCIU

W niedzielę staną w ringu naprzeciwko siebie po raz pierwszy po wojnie, a po raz drugi w życiu. Pierwsze spotkanie tych dwóch „muszkieterów” odbyło się już dawno temu, w ramach drużynowych mistrzostw War-

szawy, kiedy to p. Józef przez pewien czas przebywał w stolicy. Spotkanie to zakończyło się sensacyjnie. Świetnie zapowiadający się już wówczas Kolczyński przegrał z Pisarskim przez nokaut. Od tej pory gwiazda Kolczyńskiego poczęła co raz jaśniej błyszczeć na firmamencie pięściarstwa już nie tylko naszego, lecz europejskiego.

W CIENIU MISTRZA EUROPY

Przyszły oszałamiające sukcesy „Kolki” w Ameryce, dokąd po „złote rękawice” wyjechał z reprezentacją Europy, przyszły inne, które całkowicie zamyli sławę łodzianina. Pisarski nie zrezygnował jednak ze swej kariery. Po wojnie, zanim wrócił Kolczyński do kraju, łodzianin z powodzeniem potrafił go zastąpić w ósmym reprezentacyjnej, wystawionej na pierwszy mecz międzypaństwowy z Czechosłowacją.

CZY KOLCZYŃSKI BĘDZIE JESZCZE NIEZASTĄPIONY?

Mecz ten, jak wszyscy dobrze pamiętają, zakończył się dla Pisarskiego tragicznie. Zanim złamana ręka została wykurowana, do kraju powrócił Kolczyński i Pisarski poszedł znów w zapomnienie... Kolczyński otaczany był wciąż nimbem byłego mistrza Europy i cho-

dział w ostatnich czasach poczęł już wyraźnie zawodzić, dla kapitana PZB p. Derdy pozostał ciągle niezastąpionym.

Jutrzejszy pojedynek wykaże, czy tak jest istotnie.

DYNAMIKA CZY TECHNIKA?

Nie potrzebujemy chyba dodawać, że walka Kolczyńskiego z Pisarskim będzie walką nie często oglądaną na naszych ringach. Przeciwno typowemu „punczerowi”, jakim jest Kolczyński, stanie mistrz dawnej, dziś pogardzanej już szkoły, która faworyzowała nie siłę ciosu, lecz główny nacisk kładła na technikę zawodnika. Pisarski jest doskonałym przedstawicielem tej szkoły. Jest to raczej szermierz, niż bokser w dzisiejszym wydaniu.

PISARSKI

OSTATNI MOŻE RAZ OGLĄDAĆ BĘDZIEMY PISARSKIEGO

Do spotkania z Kolczyńskim Pisarski przygotowywał się już od dawna. Często w rozmowach prywatnych wspominał, że będzie to jego ostatni występ w ringu. Czy Pisarski dotrzyma słowa nie wiemy, w każdym razie oświadczenia tego nie można lekceważyć. To oświadczenie podnosi również atrakcyjność tego spotkania.

JAK SIĘ CZUJE PISARSKI PRZED JUTRZEJSZĄ WALKĄ?

— Jak się czuje Pisarski przed swą wielką walką?

Z pytaniem tym zwracamy się nieco zaniepokojeni wtorkowym zajęciem do kierownika sekcji pięściarskiej ŁKS-u, p. Sikorskiego.

— Pisarski jest starym zawodnikiem — mówi nam kierownik sekcji pięściarskiej. — Oczywiście w pierwszej chwili przejął się bardzo swą porażką. Pisarski jest sam zwolennikiem faworyzowania młodzieży, ale w ramach dozwolonych etyki sportowej.

— Zeszedł sam Trzęsowski — dodaje nasz rozmówca — przyznał, że walki nie wygrał. Zanim wyszliśmy z hali Pisarski był już całkowicie uspokojony. Przypuszczam, że mecz wtorkowy nie pozostawił jakiegokolwiek urazu psychicznego i Pisarski stanie do walki z Kolczyńskim w pełni swych sił fizycznych i psychicznych.

Kto reprezentuje Łódź w Radomiu

W dniu dzisiejszym rozpoczynają się w Radomiu zawody w zapasach i podnoszeniu ciężarów o mistrzostwo Polski na 1947 rok.

ŁOZA wyznaczył następujących zawodników:

W ZAPASACH:

Z Klubu Młoc. Stow. Sport. — Bednarek, Łazarski, Urbański, Matusiak, Kindler i Gliński
Z ŁKS-u — Stachurski i Ślickowski
Z Wimy — Balwicki i
z Boruty (Zgierz) — Leszczyński Stanisław.

W PODNOSZENIU CIĘŻARÓW:

Z K.M.S.S. — Derulski Leon i Grzanek Mieczysław.

Kierownikiem ekspedycji jest kpt. sportowy ŁOZA i sędzia ob. Kawał Czesław, delegatem — ob. Zakrzewski Bogdan.

Z życia DKS-u

Uwaga motocykliści!

W związku z zamknięciem sezonu, wzywa się wszystkich członków sekcji motorowej DKS-u do stawiennictwa w dniu jutrzejszym na boisku DKS-u o godz. 8,30 rano. Zawodnicy powinni wziąć ze sobą książeczki turystyczne.

DKS w RODZINIE KLUBÓW WŁÓKIENNICZYCH

Od dnia 5 października br. klub DKS wszedł do rodziny klubów sportowych, zrzeszonych w Związku Zawodowym Włókiennarzy i obecnie nazwa jego brzmi: Związkowy Włókienniczy Dziewiarski Klub Sportowy.

Z życia ŁKS-u

Zakończenie sezonu motocyklistów

Sekcja motocyklowa wzywa wszystkich swych członków do wzięcia udziału w uroczystym zakończeniu sezonu w niedzielę, dnia 9 listopada br. Zbiórka o godzinie 8,30 na nowo-wybudowanym parkingu przy ul. Daszyńskiego róg Sienkiewicza.

Uwaga pływacy!

Łódzki Okręgowy Związek Pływacki zawiadamia, że z przyczyn od Zarządu niezależnych, został przełożony termin walnego zgromadzenia na dzień 16 listopada br. godz. 9,30 w pierwszym i godz. 10 w drugim terminie.

Pełne osiem walk czeka nas na meczu Grochów — ŁKS

Poza walką Kolczyńskiego z Pisarskim, jutrzejszy mecz ŁKS — Grochów dostarczy nam szereg jeszcze innych, niezmiernie ciekawych spotkań. Oto zestawienie par:
Waga musza: Patora — Kamiński.
Waga kogucia: Sadkowski — Stasiak
Waga piórkowa: Sobkowiak — Marcinkowski

Waga lekka: Komuda — Bonikowski
Waga półśrednia: Tomczyński — Olejnik
Waga średnia: Kolczyński — Pisarski
Waga półciężka: Archacki — Żylius
Waga ciężka: Woźniak — Niewadził
W ringu sędziować będzie sędzia z Poznania, na punkty — przedstawił Grochowa, ŁKS i sędzia neutralny również z Poznania. Początek meczu o godzinie 14-tej.

Dział oficjalny ŁOZB

Komunikat W-lu Sportowego Nr 12

1. Podaje się do wiadomości, że turniej pn. „Pierwszy Krok Bokserski” rozpocznie się w poniedziałek, dnia 10 listopada br. o godzinie 18-ej w sali KS „Tęcza” przy ul. Piotrkowskiej 295.

Ważenie i badanie lekarskie rozpocznie się o godz. 16-tej.

Wzywa się zgłoszonych zawodników do punktualnego przybycia na wagę.

2. Delegatami na zawody o drużynowe mistrzostwo Okręgu klasy A będą: Concordia — Zryw w dniu 9. 11. br. w Piotrkowie — ob. Krysiak;

Tęcza — Concordia w dniu 15. 11. br. — ob. Klimczak.

3. Wydział Sportowy przyjmuje do wiadomości treść pisma KP „Zjednoczone” na podstawie którego zostali ukarani dyskwalifikacją niżej wymienieni zawodnicy: Kłewski Jerzy, Szczapiński Henryk, Kazmierczak Eligiusz i Przychodniak Jerzy — wszyscy 6-miesięczną dyskwalifikacją za odmowę startu na zawodach KP „Zjednoczone” — Concordia w dniu 31. 10. br. oraz zawodnicy Kargier Ryszard i Martyniak Henryk surową nagana.

4. Karze się zawodnika Ręcza Stefana (Ikap) nagana za niesportowe zachowanie się do sędziów na zawodach Tęcza — Ikap w dniu 29. 10. br.

5. Karze się zawodnika Pisarskiego Józefa (ŁKS) surową nagana za niesportowe zachowanie się na zawodach Tęcza — ŁKS w dniu 4. 11. br.

Przewodniczący: Kołodziejczyk.
Sekretarz: Klimczak.

Jeszcze dzisiaj można kupić bilet na mecz Grochów-ŁKS

Pozostałe bilety na mecz pięściarski Grochów — ŁKS nabywać można jeszcze dzisiaj w sekretariacie ŁKS-u (ul. Piotrkowska, gdzie kino Polonia) od rana do godziny 18-ej.

PRZETARG NIEOGRANICZONY

WYDZIAŁ GOSPODARCZY CENTRALI TEKSTYLNEJ W ŁODZI, ul. Więckowskiego 35, prawa oficyna, II piętro ogłasza przez targ nieograniczony na budowę urządzeń sanitarnych, wodociagowych, urządzeń wnętrza oraz wykonanie remontów budynków — w Składnicy Wyrobów Bawełnianych Nr 7 przy ul. Piotrkowskiej nr 204.

Po ślepy kosztorys i informacje należy zgłaszać się do Wydziału Gospodarczego Centrali Tekstylnej od godz. 8-ej do 10-ej rano.

Do przetargu dopuszczane będą tylko firmy zarejestrowane, po wpłaceniu wadium w wysokości 5 proc. od sumy oferowanej na konto Centrali Tekstylnej Nr 402 w Narodowym Banku Polskim w Łodzi.

Pokwitowanie należy załączyć do oferty w oddzielnej kopercie z napisem: „pokwitowanie wadium”.

Wpłata wadium warunkuje udział oferenta w przetargu. W ofercie należy podać termin rozpoczęcia i ukończenia robót z określeniem dni roboczych i wyceną materiałów przyjętych w kalkulacji.

Otwarcie ofert nastąpi w Wydziale Gospodarczym CT pod w-w adresem w dniu 15 listopada 1947 r. o godz. 12-ej. Centrala Tekstylna zastrzega sobie prawo wyboru oferenta i unieważnienia robót w całości lub części, co dla oferenta nie może być podstawą do żądania odszkodowania.

Wydawanie kart odzieżowych dla nieposiadających kart żywnościowych

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Apropowizacji — podaje do wiadomości, że w dniach od 10—15 listopada rb. wydawane będą karty odzieżowe „U” dla tych grup ludności, które mimo nieposiadania kart żywnościowych, użycywały zarządzeniem Ministerstwa Apropowizacji z dnia 25. 7. 1947 r. prawo do kart odzieżowych.

Zarządzenie to obejmuje następujące grupy osób:

a) pracowników cywilnych, urzędów i instytucji wojskowych, którzy korzystają z zaopatrzenia żywnościowego wg norm wojskowych i nie pobierają kart zaopatrzenia I kategorii;

b) pracowników zarządów gmin wiejskich oraz zakładów i przedsiębiorstw użyteczności publicznej do gmin tych należących;

c) pracowników instytucji ubezpieczeń spo-

lecznych oraz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych;

d) pracowników banków państwowych oraz komunalnych kas oszczędności;

f) pracowników Polskiej Agencji Prasowej i Polskiego Radia;

g) osoby pobierające renty wypadkowe z tytułu utraty ponad 45 procent zdolności do pracy.

Karty „U” wydawane będą przez Referaty Kart Zaopatrzenia przy Starostwach Grodzkich na podstawie wykazów pracowników, z zaznaczeniem daty przystąpienia do pracy, a składanych przez poszczególne zakłady pracy wzgl. instytucje.

Osoby pobierające renty wypadkowe otrzymują karty „U” bezpośrednio w Starostwie Grodzkim po przedstawieniu zaświadczenia o otrzymywaniu renty.